

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) A *University of California* (Berkeley) fellebbezett az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala (United States Patent and Trademark Office USPTO) döntése ellen a CRISPR/Cas9-re vonatkozó technológiával kapcsolatban. A fellebbezés ügyében a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (CAFC) 2018. szeptember 10-én hozott döntést, amelyben elutasította az egyetem érvelését, és fenntartotta az USPTO döntését. A CRISPR/Cas9 technológiát, amelyről e folyóirat a 2018. évi júniusi számának 77–79. oldalán adtunk ismertetést, szabadon fel lehet használni egy szervezet genetikai információja szekcióinak újraírására, ezért várhatóan számos területen alkalmazzák majd, ideértve betegségek kezelését és különböző élelmiszerek minőségének a javítását. Emiatt különböző országokban széles körű vizsgálódással küzdöttek az alapszabadalmak birtoklásáért.

A genomeditálás egyik legfontosabb alaptechnológiája a CRISPR/Cas9, amely eukarióta sejtekkel foglalkozik. A CRISPR/Cas9 szabadalom birtoklásáért küzdelem folyt a *Broad Institute et al.* és a *University of California, Berkeley* között. A Broad 8 697 359 sz. szabadalma (elsőbbsége 2012. december 12.) a CRISPR/Cas9 technológia felhasználására vonatkozik eukarióta sejteken, míg az egyetem 13/842859 sz. szabadalmi bejelentése (elsőbbsége 2012. május 25.) tágan igényli a CRISPR/Cas9 alkalmazását, konkrét sejtekre való korlátozás nélkül.

A CAFC fent említett döntésében megállapítást nyert, hogy az Egyesült Államok hatalmas piacán a CRISPR/Cas9 technológiára vonatkozó jogok eukarióta sejteken a Broadot illetik.

Mínt hogy a CRISPR/Cas9 eukarióta sejteken történő felhasználására vonatkozó szabadalom tulajdonosa bizonyossá vált, az várható, hogy az ennek a technológiának a felhasználására vonatkozó kutatás a közeljövőben gyors ütemben halad majd előre.

B) A CAFC 2018. október 26-án egy ügyet visszaküldött a Szabadalmi és Védjegy fellebbezési Tanácsnak (Patent and Trademark Appeal Board, PTAB), mert az nem megfelelően indokolta egy szabadalom érvényességét fenntartó döntését. A CAFC szerint a PTAB döntése nélkülözötte a bizonyítékkal való alátámasztást, és nem indokolta kellőképpen azt az állítását, hogy az *Enthone Inc.* szabadalma érvényes.

* DANUBIA Szabadalmi és Jogi Iroda.

A PTAB egyrészt nem támasztotta alá bizonyítékkal érveit, másrészt határozata eltért egy másik döntésétől, amelyet egy rokon tárgyú szabadalommal kapcsolatban hozott. Az utóbbi ügyben a PTAB azt állapította meg, hogy az igénypontok kézenfekvők voltak, ami nem egyeztethető össze a jelenlegi döntésével. Ilyen okok miatt a CAFC döntése szerint a PTAB-nak bizonyítékot kell szolgáltatnia érveinek alátámasztására úgy, hogy meggyőzően igazolja, miszerint nem önkényes döntéseket hozott szabadalmak érvényességével kapcsolatban.

C) A *Coca-Cola Company* (Coca-Cola) az USPTO-nál kérelmet nyújtott be a ZERO szó lajstromozása iránt, hogy kizárólagos joggal rendelkezessen a használata fölött. A lajstromozás ellen felszólalt a *Royal Crown Company, Inc.* és a *Dr. Pepper/Seven Up Inc.* E két felszólaló és a Coca-Cola különböző márkájú italokat forgalmaz. Mindhárman használják a ZERO megjelölést arra való utalásként, hogy termékeikben zéró a cukortartalom.

A Coca-Cola a ZERO kifejezést tartalmazó számos védjegyet, így a *SPRITE ZERO*, *COCA COLA ZERO*, *FANTA ZERO* stb. védjegyet kívánta lajstromoztatni, és azt állította, hogy kizárólagos joga van ezt a kifejezést használni védjegyeiben, mert a fogyasztók csupán az ő márka-jelzésével azonosítják ezt a kifejezést. Ennek az állításnak az alapján az USPTO a Coca Cola javára lajstromozta a bejelentett védjegyeket.

A két felszólaló a fellebbezési bíróságnál támadta meg a Coca-Cola számára a ZERO kifejezésre engedélyezett kizárólagos jogot. A bíróság döntésében megállapította, hogy a „zero” generikus jellegű, és ezért nem adható rá kizárólagos jog. A bíróság megállapította továbbá, hogy az ilyen megjelöléssel kapcsolatban szerzett népszerűség vagy disztinktív minőség a kifejezés generikus volta miatt lényegtelen.

A bíróság döntése következtében a „zero” kifejezés bármelyik italgyártó által szabadon használható a kalóriatartalom jelzésére a vállalat által birtokolt védjegy mellett.

D) Az Intellectual Property Owners Association, IPOA nevű szervezet 2018. július 25-én kiadta a 2017-ben legtöbb amerikai szabadalmat kapó 300 vállalat rangsoroló listáját. Az *IBM* megtartotta első helyét 8996 megadott szabadalommal, ami az előző évhez képest 10,8%-os növekedést jelent. A második helyet a *Samsung Electronics* nyerte el 5810 új szabadalommal. A következő három helyet az *Intel*, a *Canon* és az *Alphabet* (a *Google* leányvállalata) foglalta el 3726, 3664, illetve 3065 megadott szabadalommal.

A Samsung lemaradása az IBM mögött jelentősen csökken, ha figyelembe vesszük mind a négy Samsung-leányvállalatot, vagyis a *Samsung Display*-t, a *Samsung Electro Mechanic*-set, a *Samsung SDI*-t és a *Samsung Electronic*-set, amelyek együtt 8754 szabadalmat kaptak 2017-ben.

2017 év végén a legnagyobb élő amerikai szabadalomportfólióval a *Samsung Electronics* rendelkezett: 75 596 élő amerikai szabadalommal, ami majdnem 30 000-rel nagyobb, mint az *IBM* portfóliója.

A 2017-ben engedélyezett szabadalmak számát tekintve az első 300 vállalat közül a legnagyobb, 52,4%-os növekedést mutató vállalat a 124. *Bayer* volt 290 megadott szabadalommal. A második helyet 50,6%-os növekedéssel a 117. *Koch Industries* foglalta el 310 szabadalommal. A harmadik helyre 44,5%-os növekedéssel a 132. *CNH Industrial America* jutott 272 megadott szabadalommal.

E) Az USPTO közreadta 2018. évi statisztikáját, amely szerint ebben az évben 341 102 szabadalmat engedélyeztek, ami 2017-hez viszonyítva 3,3%-os csökkenésnek felel meg. 2018-ban 376 610 szabadalmi bejelentést publikáltak, ez 1900-zal több a 2017. évinél.

Az engedélyezett szabadalmak és a szabadalmi bejelentések száma közötti különbség csökkent, ami az elintézetlen bejelentések számának kismértékű csökkenését jelenti.

2018-ben a megadott szabadalmak közül a legtöbb: 1 096 868 szót a *Sun Patent Trust* 9 859 923 sz. szabadalma tartalmazta, amely paritásellenőrző technológiára vonatkozott, a legtöbb: 244 igénypontot a *Levi Strauss & Co.* 10 051 905 sz. szabadalma tartalmazta, amely ruházatkészítés lézeres befejezésére vonatkozott.

Legtöbb: 60 feltaláló a *GlobalFoundries* 9 971 713 sz. szabadalma kidolgozásában vett részt.

Legtöbb: 302 szabadalmat a *Nestec SA* 10 070 751 sz. amerikai szabadalma ellen nevezett meg *Eric Stapleton* elővizsgáló. Az első végzés után az igénypontokat a bejelentő úgy módosította, hogy azok hossza megkétszereződött a 2018. szeptember 11-i engedélyezés előtt.

F) *Beyoncé*, a nemzetközileg ismert énekesnő abbaahagyásra és elállásra felszólító levelet küldött 2016 februárjában egy *Feyoncé* nevű texasi vállalatnak arra hivatkozva, hogy a közönség körében nevük hasonlósága valószínűleg zavart okozna, mert azt hihetnék, hogy termékei kapcsolatban állnak az énekesnő által forgalmazott divatárúkkal.

Beyoncé védjegyeztette nevét és annak változatait, például a *BEYONCÉ RISE* védjegyet; emellett van egy „*shop.beyonce.com*” weboldala, amelyen többek között ruházati cikkeket, parfümöket és hasonlókát hirdet.

Beyoncé nem kapott választ levelére, ezért védjegybitorlási pert indított a New York-i Kerületi Bíróságnál, kérve ideiglenes intézkedéssel az alperes eltiltását általa bitorlónak minősített tárgyak, így csészek, ruházati cikkek és hasonlók árusításától. Az énekesnő azt is kifogásolta, hogy a *Feyoncé* névvel árusított termékek sorokat tartalmaznak az ő dalaiból, ami még inkább megzavarja a fogyasztókat.

Az USPTO 2018. márciusban elutasította a *FEYONCÉ* védjegy lajstromozását, és ilyen termékek továbbra is hozzáférhetőek maradtak a piacon. A bíróság azonban 2018. október 1-jén megállapította, hogy a két név szövege, betűtípusa és kiejtése hasonló, de a *Feyoncé* kifejezésnek más a mellékjelentése. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperesek nyilvánvalóan szójátékot alkalmaztak, mert a „B” betűnek „F” betűvel való felcserélése olyan szót eredményezett, amelynek a kiejtése hasonlít a „fiancé” (vőlegény) szóéhoz. Ez

különbőség létrehozását eredményezi a két szó között, és így nem okozza a közönség megzavarását. Ezért a bíróság megállapította, hogy az alperes nem követett el bitorlást.

G) A kínai *Alibaba Group Holdings Ltd* (Alibaba) óriáscég New York Déli Kerületi Bíróságánál 2018. áprilisban pert indított a dubaji kriptodevizás *Alibabacoin Foundation* (Alibabacoin) vállalat ellen, kérve a bíróságot, hogy utóbbit tiltsa el az ALIBABA név használatától.

Paul Oetken bíró 2018. májusban elutasította az Alibaba ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmét, mert az nem bizonyította, hogy a New York Déli Kerületi Bíróság illetékes dönteni az ügyben. „Az Alibaba nem intézett egyetlen olyan ügyet sem, amelyben egy bíróság azt állapította volna meg, hogy egy harmadik félnek minősülő, weboldalon árusító New York-i vállalat egyértelmű kapcsolattal rendelkezik egy weboldalt magában foglaló védjegybitorlási perben” – írta Oetken bíró, majd kifejtette, hogy az Alibaba nem bizonyította, miszerint egy amerikai állampolgárságú személy tartaná fenn az Alibabacoin weboldalát, amire szükség lenne ahhoz, hogy a kínai cég New York-ban perelhessen. A bíró rámutatott még, hogy az Alibaba egyes érvei érvényesíthetők lennének biztosítási ügyekben, de nem egy védjegyperben.

A döntés megállapítja továbbá: „az Alibaba nem azonosított konkrét gazdasági kárt New York-ban, továbbá azt sem állította, hogy New Yorkban létezik olyan piac, ahol fogyasztókat veszített volna. Éppen ellenkezőleg, az Alibaba határozottan lemondott minden olyan szándékról, hogy belépjen a kriptovaluta-piacra New York-ban vagy bárhol másutt.”

Végül a bíró leszögezte, hogy az Alibaba nem tett eleget annak az őt illető bizonyítási tehernek, hogy észszerűen valószínűsítse a bíróság illetékességét az Alibabacoin elleni ügyben.

Argentína

Argentínában 2018. szeptember 1-jei hatállyal módosították a védjegybejelentések elleni felszólalási eljárást. A változásokat röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

A bejelentőnek a felszólalási értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül meg kell egyeznie a felszólalóval, és erről értesítenie kell az Argentin Védjegyhivatalt. Meg egyezés hiányában a felszólalónak értesítenie kell a hivatalt a felszólalás megerősítéséről, és egyidejűleg 8500 ARS (megközelítőleg 240 USD) szolgáltatási díjat kell befizetnie. Ennek elmulasztása esetén a felszólalást a hivatal minden további alakítás nélkül elutasítja. A szolgáltatási díj befizetését követően a hivatal folytatja a felszólalás intézését, és 40 munkanapon belül kiadja a felszólalást megalapozottnak vagy megalapozatlannak kimondó döntését.

Korábban e döntés meghozataláért a Szövetségi Bírósághoz kellett fordulni. Így a módosított eljárás lényegesen egyszerűsíti a felszólalások ügyintézését mind a felszólaló, mind a bejelentő számára.

Ausztria

Az Osztrák Legfelsőbb Bíróság 2018. április 19-i döntésével iránymutatást szolgáltatott arra nézve, hogy a védjegyjogok kimerülése kapcsán a bizonyítási teher mikor hárul az alperesről a védjegytulajdonos felperesre.

A felperes tagja egy olyan csoportnak, amely különböző uniós és nemzetközi szó- és ábrás védjegyekkel – amilyenek az INVICTUS, INVICTUS PACO RABANNE, OLYMPÉA, OLYMPÉA PACO RABANNE, 1 MILLION és PACO RABANNE – megjelölt parfümöket gyártott és árusított. A parfümöket szelektív elosztási rendszeren keresztül adták el.

Az alperes egy osztrák kiskereskedelmi vállalat volt, amely kozmetikumokat és parfümöket árusított. A felperes az alperest vonatkozó kérelme ellenére nem jelölte ki szelektív elosztóként. A felperes megtiltotta jogosult elosztóinak, hogy az Európai Gazdasági Térségen (European Economic Area, EEA) kívül állóknak árusítsanak, azonban megengedte nekik, hogy az EEA-n belül eladjanak bármilyen más meghatalmazott forgalmazónak. Az EEA-n kívüli meghatalmazott forgalmazóknak megtiltották, hogy a termékeket területükön kívüli fogyasztóknak árusítsák.

A felperes ideiglenes eltiltási keresetet indított az alperes ellen azt állítva, hogy utóbbi az EEA-n kívül forgalomba helyezett parfümöket adott el. A felperes azt kérte a bíróságtól, hogy rendelje el, hogy az alperes álljon el olyan termékek hirdetésétől, ajánlásától és forgalomba hozatalától,

- amelyeket az EEA-n kívül hoztak forgalomba, és
- amelyeket sem a felperes nem importált az EEA-ba, sem a felperes hozzájárulásával nem importáltak oda.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint általában az alperesnek kell bizonyítania, hogy a védjeggyel ellátott árukat az EEA-n belül vagy a védjegytulajdonos hozta forgalomba, vagy pedig annak a hozzájárulásával árusította. A bíróság megállapította továbbá, hogy ez a bizonyítási teher megfordul, ha az alperes bizonyítja, hogy piacmegosztás kockázata forog fenn, ha arra van kényszerítve, hogy kinyilvánítsa forrását. A bíróság arra következtetett, hogy a szelektív elosztási rendszer egyszerű létezése felvet ilyen kockázatot. Ennek következtében a bíróság elutasította a keresetet, mert a felperes nem bizonyította, hogy a termékek az EEA-n kívül voltak forgalomba helyezve.

A másodfokú bíróság megváltoztatta ezt a döntést, és az eljárást ideiglenesen felfüggesztette, mert azon a véleményen volt, hogy a konkrét szelektív elosztási rendszer nem hozott létre piacmegosztási kockázatot, hiszen a meghatalmazott forgalmazók számára megengedték más EEA-államokban fogyasztóknak vagy más meghatalmazott forgalmazóknak való eladást. Ezért a bizonyítási teher az alperes maradt.

A legfelsőbb bíróság elutasította az alperes fellebbezését, és ismét világossá tette, hogy azt a kérdést, vajon a védjegyjogok kimerültek-e, csak akkor kell vizsgálni, ha a kérdés védekezés-ként merül fel, aminek következtében a bizonyítási teher általában az alperesre nyugszik.

A bizonyítási teher csak akkor hárul a felperesre, ha az alperes bizonyítani tudja, hogy az EEA-n belül a nemzeti piacok megosztásának veszélye forog fenn, ha az alperesnek ki kell nyilvánítania a forrását (például bizonyítva, hogy a felperes egy kizárólagos elosztási rendszert működtet, ahol meghatalmazott elosztóknak tiltva van, hogy az árukat saját vonatkozó területükön vagy egy tagországon kívül adják el kereskedőknek). Ha az alperesnek sikerül bizonyítania a nemzeti piacok megosztásának ilyen kockázatát az EEA-n belül, a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy a termékeket, amelyek a kereset tárgyát képezték, kezdetben az EEA-n kívül vitték piacra. Ha a felperes ilyen bizonyítékot szolgáltat, ismét az alperesnek kell megalapoznia azt az állítást, hogy a felperes (vagyis a védjegytulajdonos) hozzájárult a termékeknek az EEA-n belüli forgalomba hozatalához.

A legfelsőbb bíróság hangsúlyozta, hogy a bizonyítási teher megfordulásának a célja egy olyan igény érvényesítésének a megakadályozása, amely sérti az áruk szabad mozgását az EEA-n belül. Hangsúlyozta továbbá, hogy az áruk szabad mozgását akkor is sérteni lehet, ha nem lépnek át trösztellenes küszöbököt. A védjegy törvény nem szolgálhat különböző tagállamokban az árkülönbségek fenntartásának céljára. Szelektív elosztási rendszerek egyes esetekben okozhatnak ilyen kockázatot; az alperesnek azonban tényekkel kell bizonyítania, hogy ilyesmi létezik, a szelektív elosztási rendszerre való egyszerű utalás nem elegendő. Minthogy az alperes nem terjesztett elő konkrét érveket azon túl, hogy utalt a szelektív elosztási rendszer létezésére, a bíróság elutasította a fellebbezést.

Dél-Korea

A) A dél-koreai Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság 2016. szeptember 29-én a szakember (*person having ordinary skill in the art*, PHOSITA) tudásával és műszaki szintjével foglalkozott. Ez a bíróság hatálytalanította a Szellemi Tulajdoni Bíróság eredeti döntését, visszautalta a parkolást segítő szabadalomra vonatkozó ügyet, és elrendelte, hogy az:

a vizsgált szabadalom műszaki területének, a technika állásához tartozó technológia kapcsán felmerülő problémák, e problémák megoldási módszereinek, a technológia bonyolultságának és a szakmát gyakorlók szokásos szintje alapján állapítsa meg a PHOSITA tudásszintjét.

A Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság hangsúlyozta, hogy ebben az esetben a fellebbező fél többször vitatta az eredeti tárgyaláson a PHOSITA meghatározását, de az eredeti döntés önkényesen arra következtetett, hogy egy PHOSITA könnyen boldogul a parkolási helyet elhagyó jármű kezelésére szolgáló eszközökkel anélkül, hogy tisztáznák egy PHOSITA műszaki szintjét a vitatott szabadalom benyújtásának napja előtt, és ezért ez a kérdés érdektelen. A Szellemi Tulajdoni Bíróság az ügy visszaérkezése után egy ritka felhívást tett közzé weboldalán, „baráti hozzászólások” (*amicus briefs*) megküldését kérve.

A Szellemi Tulajdoni Bíróság 2018. május 31-én hozott döntést, amely eltért a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság ítéletétől.

a) *A Szellemi Tulajdoni Bíróság érvelése*

Először kinyilvánította azt a véleményét, hogy elvben egy PHOSITA tudása és műszaki szintje benne foglaltatik a hivatkozott dokumentumok műszaki jellemzőinek sajátos összehasonlító elemzésében (vagyis nincs szükség kiegészítő meghatározásra).

Egy PHOSITA tudása és műszaki szintje a szabadalom benyújtási napján benne foglaltatik a szabadalomvizsgáló hatóság vagy a bíróság sajátos beszámolóiban, és így nem kíván további meghatározást, ha a következő feltételek teljesítve vannak:

- a felek nem vitatják a meglévő technika állásához tartozó hivatkozott anterioritásokat, és csupán afölött vitatkoznak, hogy
 - a hivatkozott anterioritásokban ki van-e nyilvánítva a szabadalom összes műszaki jellemzője; és
 - a vizsgált szabadalom és a hivatkozott anterioritások közötti különbség könnyen kiegészíthető-e; és
- a szabadalomvizsgáló hatóság
 - egyértelműen azonosítani tudja-e elutasító végzésében, hogy a hivatkozott anterioritások hogyan nyilvánítják ki a szabadalom összes jellemzőjét; és
 - kifejti-e, hogy egy PHOSITA hogyan tudná könnyen megoldani mindazokat a műszaki jellemzőket, amelyek a hivatkozott anterioritásokon alapulnak, egy harmadik fél – ideértve egy bíróságot is – által történő vizsgálathoz.

Másodszor a bíróság megállapította, hogy egy PHOSITA tudásának és műszaki szintjének a vizsgálata csak akkor tekinthető lényegesnek, ha a felek ezt kívánják, és ha egy ilyen meghatározás befolyásolná az ítéletet.

Ezért ha a felek bármilyen igényt támasztanak egy PHOSITA műszaki szintjével kapcsolatban, továbbá azt állítják, hogy ez a műszaki szint befolyásolhatja azt, hogy a sajátos tudás vagy technológia megtalálható egy hivatkozott anterioritásban, akkor a szabadalmi hatóságnak egyértelműen meg kell állapítania és ki kell fejtenie, hogy az ilyen sajátos tudás vagy technológia egy PHOSITA által ismertnek tekinthető-e. Igenlő esetben a PHOSITA tudását vagy műszaki szintjét valószínűleg részletesen meg kell határozni – csupán ilyen helyzetben lenne jelentősége a nem kézenfekvőség vizsgálatához először egy PHOSITA tudása vagy műszaki szintje meghatározásának. Nemleges esetben nem lényeges vagy csupán szimbolikus egyszerűen meghatározni PHOSITA tudását vagy műszaki szintjét.

Harmadszor a bíróság kinyilvánította, hogy még ha a felek egyetértenek is egy PHOSITA műszaki szintjével kapcsolatban, az ilyen egyetértés nem köti szükségszerűen a bíróságot. Egy PHOSITA műszaki szintjének meghatározása egyaránt igényel ténybeli ismereteket és jogi kérdések meghatározását.

Mínt hogy a szabadalmi törvény kifejti azokat az okokat, amelyek alapján kézenfekvőség miatt meg kell tagadni a szabadalmi jogokat, azok a felek, akik nem szolgáltatnak a bíróság számára elegendő bizonyítékot ahhoz, hogy azonosítani tudja a tényeket, kedvezőtlen ítéletet fognak kapni.

A bíróság hivatkozott továbbá az adminisztratív eljárási törvény 134. cikkére, amely világosan megállapítja, hogy „még ha egy fél által állított tény az ellenfél elfogadott is, az adminisztratív bíróságnak vizsgálnia kell egyéb szükséges bizonyítékokat is”. Ezért, még ha a felek egyetértenek is egy PHOSITA-val és annak műszaki szintjével, valamint a vonatkozó szabadalom benyújtási napjával kapcsolatban, az ilyen egyetértés nem köti szükségszerűen az adminisztratív bíróságot.

Továbbá a PHOSITA meghatározása és műszaki szintje nem csupán ténybeli elismerést jelent, hanem bizonyos jogi kérdések meghatározását is, amelyeket a bíróságoknak értelmezniük kell. Ilyen kérdések például a következők.

- Lehet-e egy PHOSITA olyan emberek egy csoportja, akiknek eltérő a technológiai tudása, és akik többféle műszaki területről érkeznek?
- Egy PHOSITA képes-e bizonyos mértékű alkotásra és feltalálásra, vagy pedig csupán arra képes, hogy különböző anterioritásokat kombináljon a találmány kiegészítéséhez a technika állásából nyert sajátos utasítások alapján.

A jogi értelmezés egyértelműségének megtartása érdekében az ilyen jogi kérdéseket nem kell a felek egyetértése alapján eldönteni.

b) A Szellemi Tulajdoni Bíróság döntése

Minthogy a felperes nem kívánta, hogy az 1. sz. vagy a 3. sz. bizonyítékot kizárják a technika állásából, amelyekhez egy PHOSITA hozzáférhet vagy amelyeket megtanulhat, és nem magyarázta meg, hogy egy PHOSITA miért lenne képtelen megszerezni vagy megtanulni az ezekben a bizonyítékokban kinyilvánított technika állását, ha egy ilyen személyt „egy olyan gyakorlati mérnöként határoznak meg, aki egy vagy két éven keresztül foglalkozik a parkolási hellyel kapcsolatos műveletek rendszerével”, a Szellemi Tulajdoni Bíróság megállapította, hogy megalapozatlan a felperes kérése, miszerint a bíróságnak meg kellene határoznia egy PHOSITA-t.

B) A legfelsőbb bíróság 2018. június 21-i ítéletével abban a kérdésben döntött, hogy az AMERICAN UNIVERSITY védjegy lajstromozható-e Dél-Koreában.

A dél-koreai szabadalmi törvény alapján a jól ismert földrajzi neveket inherensen nem tekintik disztinktívnak. A törvény 33(1)(iv) cikke szerint nem lajstromozható az olyan védjegy, amely egy jól ismert földrajzi névből, annak rövidítéséből vagy egy térképből áll. Ez a szabály érvényes akkor is, ha a védjegy csupán hasonlít egy jól ismert földrajzi névhez (pl. „Finlandia” vagy „British-American”).

Egy védjegyet az sem tesz disztinktívvé, ha egy jól ismert földrajzi nevet csak egyéb, nem disztinktív elemekkel kombinálnak (pl. „London Town” vagy „Nippon Express”), kivéve ha a kombináció új fogalmat hoz létre, vagy olyan megkülönböztető jelleggel rendelkezik, amely elkülönül a földrajzi névtől. Emellett a törvény 33(1)(vii) cikke alapján olyan védjegyet is el lehet utasítani, amely egy jól ismert földrajzi névből és egy nem disztinktív védjegyből áll.

Egy jól ismert földrajzi névből álló védjegyet azonban lajstromoztatni lehet sajátos árukra, ha használat útján elegendő másodlagos jelentésre tett szert, amelyet a dél-koreai fogyasztók sajátos forrásként ismernek el [33(2) cikk].

A bíróság döntése annak a meghatározásával kezdődik, hogy az „American” egy jól ismert földrajzi név, és a „university” csupán egy leíró jelzés, amely a megjelölt szolgáltatásokra (pl. egyetemi nevelési és oktatási szolgáltatások) vonatkozik, ami azt sugallja, hogy az AMERICAN UNIVERSITY védjegyet a 33(1)(iv) cikk alapján inherensen nem disztinktívnek kell tekinteni.

Ezt követően a bíróság különböző tényezőket elemzett az AMERICAN UNIVERSITY védjegy használatával kapcsolatban, ideértve:

- az American University 120 évnél régebbi létezését;
- az egyetem méretét, minthogy 10 000-nél több hallgatója van;
- azt a tényt, hogy az American University különböző oktatási programokat kínál, együttműködve sok dél-koreai egyetemmel;
- az American University hirdetési kiadásait, amelyek 2003 és 2012 között meghaladták évenként a 18 millió USD-t;
- az American University 8,5 millió látogatóját a hivatalos weboldalán 2012-ben;
- az American University jelenlétét számos, neves médium által publikált rangsorban, ideértve az *US News & World Report* 2013. évi rangsorolását, amely szerint ez az egyetem az amerikai nemzeti egyetemek között a 77. helyet foglalta el.

E tények alapján a legfelsőbb bíróság értékelése szerint az AMERICAN UNIVERSITY védjegy egészen jól ismert volt a dél-koreai fogyasztók körében – különösen azon dél-koreai tanulók között, akik az Egyesült Államokban készülnek tanulni – a megjelölt szolgáltatásokkal kapcsolatban.

A bíróság érdekes módon ezután arra a következtetésre jutott, hogy az AMERICAN UNIVERSITY védjegy megkülönböztető jelleggel rendelkezik, mert új fogalmat képez megkülönböztetőképesseggel rendelkező egyetemi oktatási szolgáltatásokkal kapcsolatban. Más szavakkal: a bíróság úgy döntött, hogy csupán annak bizonyítása helyett, hogy a védjegy elegendő másodlagos jelentést szerzett ahhoz, hogy lajstromozható legyen, az AMERICAN UNIVERSITY védjegy jól ismert jellegét mutató tények valójában a védjegyet inherensen disztinktívvé tették, amire nem vonatkozik a védjegytvény 33(1)(iv) vagy (vii) cikke.

Egyesült Királyság

A) Az Egyesült Királyság Szellemtulajdon-védelmi Hivatalánál (United Kingdom Intellectual Property Office, UKIPO) lefolytatott, használat hiányán alapuló eredményes megvonási eljárás után Anglia és Wales Felsőbíróságának alább tárgyalt döntése azt a kérdést vette fontolóra, hogy egy új bizonyíték elfogadható-e fellebbezés után.

2016. decemberben a *Consolidated Developments Limited* (CDL) azt kérelmezte az UKIPO-nál, hogy használat hiánya alapján töröljön négy védjegylajstromozást. Az *AA Cooper* (Cooper) által birtokolt lajstromozások a *TIN PAN ALLEY* és az *IPA* védjegyekre vonatkoztak számos áruosztályban. A Coopernek bizonyítékot kellett bemutatnia, amely igazolja a védjegyek tényleges használatát az Egyesült Királyságban a lajstromozott árukkal/védjegyekkel kapcsolatban, és/vagy a használat hiányát igazoló megfelelő okokat kellett szolgáltatnia.

Bár a Cooper benyújtott némi igazolást a használatról, azonban az UKIPO elővizsgálója azon a véleményen volt, hogy az igazolások nagy része nem volt elegendő a tényleges használat bizonyítására. Ezért az elővizsgáló teljes terjedelmében törölte a lajstromozásokat, kivéve egyet: egy korlátozott szolgáltatási sorozatot, amelyet csak részben törölt.

Ez ellen a döntés ellen mindkét fél fellebbezett, és az ügy a felsőbb bírósághoz (High Court, HC) került.

Fellebbezésében a CDL kérte a döntés megváltoztatását a csak részben törölt lajstromozás vonatkozásában, megkérdőjelezve az elegendőnek talált bizonyítékot; különösen megkérdőjelezte a benyújtott bizonyítékok egy részének a hitelességét. Ebben az ügyben azonban a felsőbb bíróság fenntartotta az elővizsgáló döntését, megállapítva, hogy az eljárási tisztesség érdekében az ilyen állításokat a tárgyalás alatti keresztkérdések idején kellett volna előterjeszteni.

A Cooper a teljes döntés hatályon kívül helyezését és olyan bizonyíték beiktatását kérte, amelyet korábban nem nyújtott be, azzal érvelve, hogy ha a bizonyítékot bemutatta volna az elővizsgálónak, megállapítható lett volna, hogy a védjegyeket sokkal szélesebb áru- és szolgáltatáskörben használták. A kiegészítő bizonyítékot a Cooper az eredeti döntést követően több hónappal nyújtotta be. Így a felsőbb bíróságnak el kellett döntenie, hogy az elfogadható-e, és hogy az ügyet vissza kell-e utalni újbóli vizsgálatra az UKIPO-nak.

A felsőbb bíróság itt megerősítette, hogy kiegészítő bizonyítékot fellebbezés esetén a bíróság belátása szerint engedélyezhet, azonban ennek kivételnek kell lennie, és nem szabálynak. Annak eldöntésekor, hogy gyakoroljon-e ilyen belátást, a következőket vette fontolóra.

- Be lehetett volna-e nyújtani korábban az új bizonyítékot, és ha igen, mennyivel korábban?
- Mi a magyarázata a késői benyújtásnak?
- A védjegyek és/vagy a kifogások jellege befolyásolja-e a belátás gyakorlását?
- Mi a rejtett jelentősége a kiegészítő bizonyítéknak?
- A nem kérelmező fél jelentős hátrányt szenvedne-e a bizonyíték olyan engedélyezése által, amelyért nem kaphatna kárpótlást?
- Kívánják-e az eljárás sokféleségének elkerülését?

Ebben a konkrét esetben a felsőbb bíróság hangsúlyozta, hogy az új bizonyíték hozzáférhető volt a korábbi tárgyalás időpontjában, és nem tartalmazott semmi olyat, ami nem volt ismert abban az időben. Bár a Cooper megkísérelte a késedelmet személyes nehézségekre

és rossz egészségi állapotára hivatkozva igazolni, meg kellett állapítani, hogy nem volt elegendő orvosi bizonyítéka ennek az állításnak az alátámasztására. Ezért a késelelemmel kapcsolatban előadott igazolások nem voltak elegendők a CDL-nek esetleg okozott hátrányok kiegyenlítésére.

Az eljárás sokféleségével kapcsolatos tényezőre utalva a felsőbbíróság megállapította ennek a megfontolásnak a fontosságát, tekintettel a pereskedés mielőbbi befejezésének szükségességére. Itt az új bizonyíték elfogadása szükségessé tette volna az ügy visszaküldését az UKIPO-nak új tárgyalásra. A felsőbbíróság szerint a CDL-től nem várható el, hogy másodszor is szembesüljön az ügygel, amikor a bizonyítékot az első esetben már be lehetett volna nyújtani.

A fenti okok miatt a felsőbbíróság a fellebbezést elutasította, és nem engedte meg az új bizonyíték benyújtását.

Az ügyből levonható tanulság, hogy amikor egy eljárásban bizonyítékot kell benyújtani, fontos, hogy a fél az első fokon a legalaposabban járjon el. Ez a szabály nyilvánvalóan nemcsak az Egyesült Királyságban érvényes, hanem más országokban is.

B) Egy egyesült királyságbeli vállalat, a *Just Enough Programme* (JEP) 2017. augusztusban kérelmet nyújtott be az UKIPO-nál a NIVEA szó címke alakjában való lajstromozása iránt. A hivatal a kérelmet elfogadta, és 2017. szeptemberben publikálta a 34. áruosztályban cigarettákra, elektronikus cigarettákra és hasonlókra.

A német *Beyersdorf* vállalat felszólalt a védjegy lajstromozása ellen azon az alapon, hogy kozmetikai termékekre korábban lajstromoztatta az Egyesült Királyságban a NIVEA védjegyet. A német vállalat előadta továbbá, hogy NIVEA védjegye jól ismert, mert 1922 óta széles körben hirdette. Emellett ha egy NIVEA szót tartalmazó védjegyet a bejelentő a dohányiparban használ, ez a közönség körében zavart okoz, mert azt hihetik, hogy a német vállalat a dohányiparra is kiterjesztette tevékenységét. A NIVEA termékek az arcápolás területén ismertek, míg a dohányzást károsnak tekintjük. A felszólaló arra is utalt, hogy a NIVEA kozmetikumokat bevonták az Egyesült Királyság karitatív rákkutatási programjába is, és a NIVEA védjegy dohányipari termékekre történő lajstromozása hátrányosan befolyásolná és elhalványítaná a kozmetikai vállalat imázsát.

Az UKIPO arra a következtetésre jutott, hogy bár a JEP egyéni címkét alkotott, azonban a NIVEA védjegy használata azt eredményezné, hogy a védjegyek gyakorlatilag azonos tartalommal jelennek meg. A hivatal azt is megállapította, hogy a NIVEA márkanév megkülönböztető hírnévnek örvendett, mert egy eredeti gondolat szülte, ezért a Beyersdorf felszólalása eredményes volt. Emellett a JEP-nek 1640 USD kártérítést kellett fizetnie a német vállalat számára.

Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office, EPO)

Az ESZH volt elnöke 2018. június 11-én publikálta a 2010 és 2018 között széleskörűen végrehajtott korszerűsítési reformok eredményeinek összefoglalóját. E publikáció szerint a változások lehetővé tették a hivatal számára, hogy versenyképesebb, minőségirányultabb, hatékonyabb és pénzügyileg biztosabb legyen, továbbá hogy szembe tudjon nézni a jövő kihívásaival. Beszámolóját rövidítve alább közöljük.

„2010-ben az ESZH 30 évnél hosszabb fennállás után számos jelentős kihívás előtt állt, amelyek között az egyik legfontosabb a szabadalmi bejelentések számának és bonyolultságának a növekedése volt. A felhasználók széles köre osztotta azt a nézetet, hogy a hivatal hosszú távú fenntarthatósága forog kockán. Az ESZH tagállamainak felhatalmazása alapján mélyreható program valósult meg az intézmény korszerűsítésére.”

A továbbiakban a publikáció az ESZH-t teljesítőképes és versenyképes szabadalmi hivatalnak minősíti, majd egy nyilvános ügynökség tapasztalatai alapján részletesen ismerteti azokat az előnyöket, amelyeket az ESZH az ügyfeleinek nyújt.

Kiváló minőségű szolgáltatások

Az ESZH módszereket fejlesztett ki ahhoz, hogy gyorsabb, könnyebb és egyszerűbb hozzáférést biztosítson széles körű szabadalmi információhoz. Az ESZH szabadalmi bejelentői most jobb szolgáltatásokban részesülnek, amelyek a mintegy 700 milliós fogyasztói piacot lefedő 44 országban gyorsabb szabadalomengedélyezési eljárást és csökkentett díjakat jelentenek. A felhasználók visszajelzéseit számos csatornán keresztül gyűjtötte be, és ezek megerősítették az ESZH termékeivel és szolgáltatásaival való megalégedés évről évre növekvő szintjét.

Hatékonyabb és versenyképesebb nyilvános szervezet

Az ESZH fő tevékenységére helyezett hangsúly lehetővé tette a hivatal számára, hogy 10%-kal növelje a vizsgálati kapacitást, miközben az ESZH létszáma állandó maradt. A szabadalomengedélyezési eljárás átszervezése elősegítette, hogy a hivatal mára a legjobb teljesítményt érje el. Az utolsó három évben a termelékenység 36%-kal nőtt, és az elintézetlen ügyek száma 27%-kal csökkent. A megadott szabadalmak száma 82%-kal növekedett.

Korszerűsített munkafeltételek

A hivatal alaposan felülvizsgálta a szociális rendszert és a munkafeltételeket, nagyobb átláthatóságot, méltányosságot és fenntarthatóságot biztosítva, amit egy új életpálya- és igazgatási rendszer szemléltet, amely most teljesítményen és érdemen alapszik. A reformok azt is biztosították, hogy az ESZH személyi állománya továbbra is rendszeres fizetésnövelésben és széles körű szociális csomagban részesüljön, ami kedvezően hasonlítható össze más nemzetközi szervezetek és a magánszektor által nyújtott előnyökkel. Az ESZH arra is súlyt helyezett, hogy megfelelő munkahelyeket biztosítson dolgozói számára, amihez nagymértékben hozzájárul az új hágai épület, amely közel 2000 munkahelyet biztosít innovatív és barátságos környezetben.

Befolyásos globális játék

2011-ben az ESZH átszervezte az európai szabadalmi hálózatot, erősebb és hatékonyabb szervezetet hozva létre. Ugyanakkor globális szinten fokoztuk az együttműködést és a közös terveket a világ legnagyobb szabadalmi hivatalaival (amerikai, dél-koreai, japán és kínai hivatal), aminek révén lehetővé vált a dupla munkavégzés elkerülése, és könnyebbé vált a szabadalmi információ terjedése. Számos partnerrel fokoztuk a kétoldalú együttműködést, és elősegítettük az érvényesítési megállapodások számának növekedését, egyúttal lehetővé téve, hogy az ESZH felhasználói számára az egész világon szabadalmi tájékoztatást nyújtson. Ez 800 millió nyilvántartást jelent, amelyek 100 milliónál több szabadalmi dokumentumot tartalmaznak, és amelyeket 120-nál több különleges adatbázis tárol.

Szociális felelősség és átláthatóság

Mint felelősséggel bíró nyilvános intézmény, az ESZH növelte a főbb területeken, így a szociális feltételekkel és a minőséggel kapcsolatos tevékenységeinek átláthatóságát. A jövő eredményeit és fejlődését évenkénti sajtókonferenciákon ismerteti, és növekvő mennyiségű tevékenységet végez annak érdekében, hogy fokozza a szabadalmak gazdasági fontosságának alátámasztását. Itt említhető meg az európai feltalálói díj és a számos tanulmány.

„Hála a reformok igényes sorozatának, az ESZH ma nagymértékben különbözik attól a szervezettől, amely 2010-ben létezett” – mondta Benoît Battistelli. „Az eredményes korszerűsítésnek ez a meglepő története lehetővé tette a hivatal számára, hogy kiválóbb minőséget, valamint gyorsabb és versenyképes szolgáltatásokat nyújtson. Most egy jobban fenntartható szervezet vagyunk, amely könnyebben tud szembenézni jövőbeli kihívásokkal a nemzetközi szabadalmi rendszerben. Meg szeretném ragadni ezt az alkalmat, hogy melegen köszönetet mondjak ezekért az eredményekért a hivatal állományának és vezetőinek” – fejezte be összefoglalóját Battistelli volt elnök.

Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU)

A) Abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az 1000 lajstromozható-e uniós védjegyként.

A felperes, a *German Sata GmbH & Co. KG* 2013-ban kérelmezte az 1000 szóvédjegy lajstromozását uniós védjegyként. A védjegyet 2014. áprilisban lajstromozták a 7. áruosztályban festékszóró pisztolyokra.

2014. szeptemberben a kínai *Zhejiang Ronpeng Air Tools Co. Ltd.* törlési keresetet nyújtott be a védjegy ellen. 2016-ban az EU Szellemi Tulajdoni Hivatalának (European Union Intellectual Property Office, EUIPO) elővizsgálója helyt adott a keresetnek, majd 2017-ben a hivatal fellebbezési tanácsa megerősítette annak uniós védjegyként való törlését.

Az EU védjegyrendelete (1993. december 20-i, 40/94 sz. tanácsi rendelet) szerint közönségi védjegy lehet „bármilyen jelzés, amelyet grafikusan lehet ábrázolni, különösen személyneveket tartalmazó szavak, illusztrációk, betűk és számok”. Abszolút elutasítási okot csak a megkülönböztetőképesség hiánya vagy a leíró jelleg képez a védjeggyel lajstromozott

árakkal kapcsolatban. A CJEU 2018. július 3-i döntésével az európai uniós védjegy lajstromozása ellen döntött.

A fentiek fényében az állapítható meg, hogy lehetséges egy számjegyet európai uniós szóvédjegyként lajstromoztatni, mert az 1993-as tanácsi rendelet ezt lehetővé teszi, azonban a gyakorlatban ez mégis nehéz feladatnak tűnik.

B) A *Red Bull* 2011-ben kérte az International Licencing Services által európai védjegyként lajstromozni kért FLÜGEL (szárny) érvénytelenné nyilvánítását saját németországi VERLEIHT FLÜGEL (adatok szárnyakat) nemzeti védjegye és ausztriai RED BULL VERLEIHT FLÜGEL (a Red Bull szárnyakat ad) nemzeti védjegye alapján.

Az EUIPO számára nem az volt a döntő kérdés, hogy a szóvédjegyek mennyire hasonlítanak egymásra, hanem az ügyet eldöntő tényezőként azt vizsgálta, hogy a megtámadott védjegy nizzai osztályozása milyen mértékben különbözik a korábbi védjegyek osztályozásától. A megtámadott FLÜGEL európai védjegy a 32. és a 33. osztályban volt lajstromozva a következő árukra:

- 32. osztály: sörök; ásványi és szénsavas vizek és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcszörpök; esszenciák és egyéb készítmények italok előállításához.
- 33. osztály: alkoholos italok (kivéve a sört); gyümölcsitalok és gyümölcszörpök; esszenciák és egyéb készítmények italok előállításához.

A Red Bull híres VERLEIHT FLÜGEL védjegyei azonban csupán a 32. áruosztályban voltak lajstromozva „energiaitalokra”.

Az EUIPO törlési osztálya rámutatott, hogy kapcsolat van a megtámadott védjegy által fedett áruk és a korábbi védjegy által fedettek között, ahol az utóbbiak vonatkozásában bizonyos hírnevet lehet megállapítani, mert általános tapasztalat, hogy az alkoholos italokat gyakran keverik vagy fogyasztják energiaitalokkal.

Ezzel szemben foglalt állást a CJEU 2018. október 4-i döntésében. A CJEU szerint nem lehet azt állítani, hogy egy alkoholos ital és egy energiaital hasonló, egyszerűen azért, mert összekeverhetők, együtt fogyaszthatók vagy árusíthatók. Emellett az alkoholos italokat alkoholmentes komponensekkel előkeverve árusító üzletek ezt a komponenst nem adják el külön és azonos vagy hasonló védjeggyel, mint a kérdéses előkevert alkoholos italt.

Ezután a CJEU kitért arra, hogy az osztrák és a német közönség hozzászólt ahhoz és tudatában van annak, hogy különbséget kell tenni az alkoholos és az alkoholmentes italok között. Ezért nincs ok a megtámadott védjegyet érvénytelenné nyilvánítani, még ha megállapítható is kismértékű hasonlóság az alkoholos és az alkoholmentes italok között. Ezért a CJEU hatálytalanította az EUIPO korábbi döntését, és elutasította a törlési osztály döntése elleni fellebbezést, amely döntés a FLÜGEL európai védjegyet érvénytelenné nyilvánította a 33. áruosztályba tartozó „alkoholos italok (kivéve a sört), alkoholos esszenciák, alkoholos extraktumok, (alkoholos) gyümölcsextraktumok” árukra.

C) A lengyel *Inpost* az EUIPO-nál 2012 júliusában az alábbi európai ábrás védjegybejelentést nyújtotta be:

A *Deutsche Post AG* (Deutsche Post) 2012. novemberben felszólalást nyújtott be az Inpost bejelentése ellen, egyaránt hivatkozva a saját korábbi POST nemzeti szóvédjegyére és a korábbi európai ábrás INFOPOST és EPOST védjegyére.

A felszólaló első érvként az összetévesztés valószínűségére hivatkozott a bejelentett védjegy és a korábbi nemzeti POST szóvédjegy között, továbbá a bejelentett védjegy és a korábbi európai ábrás INFOPOST között azonos szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólaló úgy pontosította állítását, hogy a bejelentett védjegy ábrás eleme nem disztinktív a kérdéses szolgáltatások tekintetében, és hogy az „in-” szóelem nem vezet semmiféle lényeges különbséghez a kérdéses jelzések között. Valójában a későbbi védjegy kizárólag egy korábbi védjegyből és egy szóelemből áll, ami annyit jelent, hogy a két védjegy hasonló.

A CJEU először arra mutatott rá, hogy elvileg az átlagos fogyasztó általában egy védjegyet egészként fog fel, és nem elemzi annak különböző részleteit, majd megállapította, hogy a kérdéses jelzések bizonyos mértékig hasonlóak vizuálisan, hangzásilag és fogalmilag, mert közös bennük a „post” szóelem, de különböznek a fekete-sárga borítékszimbólumban és az „in-” szóelemben a bejelentett védjegy elején. Emellett optikai különbségek származnak az ábrás védjegy különböző elemeinek az elrendezéséből.

Az „in-” szóelemet azonban itt a bejelentett védjegyben nem prepozícióként vagy előtagként használják, ezért az „in-” és a „post” szóelemek kombinációja elvont jelentésű, és nyelvtanilag szokatlan a német fogyasztók számára, ezért nem értelemmel bíró kifejezés-ként fogják fel. Így az „in-” szóelem nem vonatkozik az igényelt szolgáltatásokra, hanem lényegesen hozzájárul a védjegyek megkülönböztetéséhez.

A CJEU nem talált összetévesztési valószínűséget a bejelentett védjegy és a korábbi INFOPOST európai ábrás védjegy között, sem pedig az „in-” és az „info-” szóelem között. Az „info” szóelemet a korábbi INFOPOST védjegy kezdetén a vonatkozó közönség „információ”-ként érti, ami fogalmi különbséget jelent a két védjegy között. A CJEU ezért úgy döntött, hogy azonos szolgáltatások vonatkozásában nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége.

Második kérelmével kapcsolatban a felszólaló azt állította, hogy a korábbi védjegy jó hírnevére nem helyesen hivatkoztak.

A CJEU megerősítette, hogy a „post” elem saját jogán disztinktív a POST jelzés korábbi nemzeti szóvédjegyként való lajstromozása révén, bár ez nem jelenti azt, hogy ez az elem olyan mértékben lenne disztinktív, hogy korlátlan felszólalási alap lenne ezt az elemet tartalmazó bármilyen következő védjegy lajstromozása ellen. Ezután a CJEU rámutatott, hogy

részletesen vizsgálták a védjegyek közötti összetévesztés valószínűségét, és azt állapították meg, hogy csekély a hasonlóság mértéke a védjegyek és a szolgáltatások, valamint a korábbi POST nemzeti szóvédjegy és a bejelentett védjegy megkülönböztetőképessége között.

Emellett a fellebbezési tanács figyelembe vette a „post” szó valamennyi szempontját a megtámadott döntés vonatkozásában, és megállapította, hogy a felszólaló nem korlátozhatja e kifejezés használatát a korábbi POST nemzeti szóvédjegy által fedett postai szolgáltatásokra, mert a „Post” szó egy német kifejezés is, amely általában postai szolgáltatásokat jelöl.

A fentiek alapján a CJEU a második kérelmet is elutasította, és a Deutsche Post fellebbezését teljes terjedelmében elutasította.

Az EU Szellemi Tulajdoni Hivatala

A) Az EUIPO egy olyan vitában döntött, amelyet a *Supermac's* (egy ír burgerlánc) és a *McDonald's* folytatott arról, hogy hasonló-e a Supermac's név a McDonald's BIG MAC névéhez.

Az EUIPO a Supermac's javára döntött, mert megállapította, hogy a McDonald's nem igazolta megfelelően, hogy megtartotta védjegyjogait az Európai Unióban. A McDonald's belső dokumentációt és egy Wikipédia-oldalt nyújtott be annak bizonyítására, hogy a BIG MAC védjegyet „ténylegesen használta az EU-ban azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyekre lajstromoztatta”.

Az EUIPO döntése azt jelenti, hogy a McDonald's elveszíti jogait ahhoz, hogy a BIG MAC nevet védjegyként használja Európában, mert a védjegyet nem használta megfelelően az elmúlt öt évben.

Ez a döntés nagy győzelmet jelent a Supermac's számára; a vállalat ugyanis ki akarja terjeszteni láncát az Európai Unióra, és ezt most úgy teheti meg, hogy nem bitorolja a McDonald's BIG MAC védjegyét.

B) Egy bejelentő európai védjegyként lajstromoztatni kívánta az alábbi védjegyet:

árukra és szolgáltatásokra a 9., 41., 42. és 45. áruosztályban, főleg az elektronikus tabletek és dátumozó eszközök szektorban.

Az EUIPO általi elutasítás után az EUIPO fellebbezési tanácsa is elutasította a bejelentést, mert megkülönböztetőképesség hiánya és leíró jelleg miatt nem találta lajstromozhatóknak. A tanács döntéséhez a következő megjegyzéseket fűzte: „A védjegy 'Dating Bracelet' (társ-kereső karkötő) szóelemei egy angol kifejezést képeznek, ami miatt a célközönség az EU angolul beszélő országaiban (Írország, Málta és az Egyesült Királyság) él. A 'Dating Bracelet' összetétel vagy egy dátumozó karkötőre, vagy pedig egy olyan karkötőre vonatkozik, ame-

lyet dátumok megörökítésére használnak. Különösen bizonyítva van, hogy a kereskedelemben a szavak sorrendje egy létező elektronikus eszközre utal, amelyet a kézcsukló fölött viselnek, és amely egy olyan szoftvert tartalmaz, amely segít egy partner megtalálásában. Ezért a 'Dating Bracelet' szavak sorrendje deskriptív a benyújtott védjegy áruira és szolgáltatásaira nézve, és nem lajstromozható.”

A döntés azért figyelemre méltó, mert a bíróság az ábrás elemet nem tekintette elegendőnek ahhoz, hogy legyőzze a lajstromozhatóság ellen ható érveket.

Az Európai Unió Törvényszéke (General Court, GC)

A) Az *Apo International* (Apo), egy tajvani vetítőlámpa-gyártó és -szállító, az EUIPO-nál 2016-ban kérte az 1. ábrán látható ábrás védjegy lajstromozását vetítógépek és laboratóriumok lámpáira. Az *Apple Inc.* (Apple) a 2. ábrán bemutatott, harapott almát ábrázoló védjegyére hivatkozva felszólalt az Apo védjegybejelentése ellen.

1. ábra

2. ábra

Az EUIPO nem értett egyet az Apple felszólalásával, és engedélyezte az Apo védjegyének lajstromozását arra hivatkozva, hogy az áruk eltérőek és a védjegyek különbözőek voltak.

Az Apple a GC-nél nyújtott be fellebbezést felszólalásának elutasítása ellen. Másodfokon homlokegyenest ellenkező döntés született, mert a GC azt állapította meg, hogy a stilizált almából és „apo” feliratból álló védjegy megtevesztően hasonlít az Apple védjegyéhez.

Úgy hisszük, hogy ez a védjegy döntés is azok közé tartozik, amelyek felett hosszú ideig lehet tűnődni.

B) A francia *Laboratoires M&L SA* (LML) 2011. február 15 óta tulajdonosa az európai NUIT PRECIEUSE (értékes éj) védjegynek a 3. áruosztályban. A *Chefaro Ireland DAC* (Chefaro), a korábbi európai EAU PRECIEUSE (értékes víz) védjegy tulajdonosa 2014. szeptember 22-én az EUIPO-nál törlési keresetet nyújtott be a NUIT PRECIEUSE védjegy ellen.

2015. november 5-én az EUIPO törlési osztálya helyt adott a törlési keresetnek, ezért az LML 2016. február 12-én az EUIPO-nál fellebbezést nyújtott be. Az EUIPO 4. fellebbezési tanácsa 2016. október 19-én hatályon kívül helyezte a törlési osztály döntését.

Lényegileg megállapította, hogy a 207/2009 sz. rendelet 8(1)(b) cikke értelmében nem forgott fenn összetévesztési veszély. Hangsúlyozta, hogy a korábbi védjegy fokozott megkülönböztetőképességének bizonyítására benyújtott bizonyíték nem volt elegendő, mert egy részének csekély volt a bizonyítóértéke, vagy csupán a védjegy használatát bizonyította annak alátámasztása nélkül, hogy a vonatkozó közönség elismerte volna. A tanács azt is leszögezte, hogy a „precieuse” (értékes) egyszerű szót a vizsgált védjegyben nem lehetett disztinktívebbnek vagy uralkodóbbnak tekinteni, mert az csupán egy dicséző jelző, amely két nagyon eltérő szót, az „eau”-t és a „nuit”-t minősíti; az a tény, hogy mindkét védjegy két szóból áll, és a „precieuse” szóval végződik, nem elegendő összetévesztési valószínűség megalapozásához.

Ezután a Chefaro beadványt nyújtott be a GC-nél, kérve a döntés megváltoztatását. A beadvány egyetlen kérelmen alapult, amellyel a Chefaro:

- megkérdőjelezte a jelzések összehasonlításának a tanács általi értékelését;
- azt állította, hogy a tanács elmulasztotta az összetévesztés valószínűségének helyes globális értékelését; és
- azzal érvelt, hogy a korábbi védjegy fokozott megkülönböztetőképességgel rendelkezett, amit figyelembe kell venni az összetévesztési valószínűség globális értékelésének részeként.

A GC teljes terjedelmében elutasította a keresetet.

Először a bíróság megállapította, hogy védjegyek közötti hasonlóság értékelése többet jelent, mint az összetett védjegy egyik komponensének összehasonlítását egy másik védjeggyel. Ezzel ellentétben az összehasonlítást úgy kell végezni, hogy a kérdéses védjegyek mindegyikét egészként kell vizsgálni.

A jelen esetben, miután arra a következtetésre jutott, hogy a megtámadott NUIT PRECIEUSE védjegy szabványos betűkkel írt szóelemekből van összetéve, és ezt a védjegyet össze kell hasonlítani a korábbi EAU PRECIEUSE védjeggyel, a fellebbezési tanács felbecsülte az uralkodó elemeket, a megkülönböztető elemeket, valamint a védjegyek vizuális, hangzási és fogalmi elemeit.

Az EAU PRECIEUSE védjeggyel kapcsolatban a tanács megállapította, hogy ez a kifejezés a vonatkozó közönség számára vagy „becsben tartott vizet” vagy „értékes vizet” jelent. A kérdéses áruk közül számos, nevezetesen a „kölnivíz és az illatosított víz” a 3. áruosztályban a korábbi védjegy esetében csekély vagy semmilyen inherens megkülönböztető jelleggel nem rendelkezett. A 3. áruosztály egyéb áruival kapcsolatban a korábbi védjegy inherens megkülönböztetőképessége átlagos, minthogy ezek az áruk nem írhatók le „vízként”.

A NUIT PRECIEUSE védjeggyel kapcsolatban a tanács megjegyezte, hogy a kérdéses áruk egyikének a leírása sem tartalmazta a „nuit” (éj) szót, és minthogy a „nuit” szó kombinációja a minősítő „précieuse” jelzővel nem értelmezhető oktató vagy közvetlenül leíró kifejezésként, a védjegy nem tekinthető ezekkel az árukkal kapcsolatban leíró értelműnek.

A bíróság egyetértett azzal, hogy bár a „precieuse” elem a leghosszabb vagy legtöbb szótagot tartalmazó szó, ezzel szemben a rövidebb szavak, vagyis a „nuit” és az „eau” elem az első szó mindkét védjegyben. Ilyen okok miatt a „précieuse” elem hossza önmagában nem tekinthető uralkodó jellegűnek a védjegyek kezdő elemeihez viszonyítva.

A jelen esetben a főnév, nem pedig a jelző határozza meg a vizsgált védjegyek fogalmi körét. Minthogy különösen a védjegyek fogalmi hasonlóságára tekintettel az értékelést a védjegyek által keltett általános benyomás alapján kell elvégezni, a bíróság azon a véleményen volt, hogy a vonatkozó francia közönség a „précieuse” szót nem érzékelné a főnevektől függetlenül.

A tanács azt is megállapította, hogy az áruk azonossága és a vonatkozó közönség alacsony figyelmi szintje ellenére egyértelmű és emlékezetes különbség van a vizsgált jelzések között. Valójában a jelzések közötti hasonlóságok korlátozva voltak a dicsérő „précieuse” jelző jelenlétére, amit a vonatkozó francia közönség nem egyénileg, hanem kizárólagosan fogna fel a vizsgált védjegyek egészének szövegösszefüggésében. Ezért ez a jelző minősíti a védjegy elején levő főneveket, amelyek eltérőek. Emellett a védjegyek fogalmilag nem hasonlók, és ez a tényező önmagában nagy súllyal hat az összetévesztés valószínűségének fennforgása ellen.

Végül, tekintetbe véve a korábbi védjegy fokozott megkülönböztetőképességét, a kérelmező azt állította, hogy a benyújtott bizonyítékot a fellebbezési tanács különállóan elemezte, és így jutott arra a következtetésre, hogy az nem alapozta meg a korábbi védjegy elismerését a vonatkozó közönség részéről. A kérelmező azonban azon a nézeten volt, hogy ha a bizonyítékot általánosan és egészében értékelik, világos lett volna, hogy a korábbi francia védjegy fokozott megkülönböztetőképességgel rendelkezik hosszú ideig tartó és széles körű használatának eredményeként.

Minthogy azonban a kérelmező nem nyújtott be olyan érveket, amelyek lehetővé tennék, hogy kétségbe lehessen vonni a tanács bármelyik megállapítását, a GC megállapította, hogy a jogi alapú egyetlen kereset harmadik része elfogadhatatlan.

C) Az *Italytrade Srl* (Italytrade) az EUIPO-nál lajstromoztatni kívánta a TEAESPRESSO szóvédjegyet. Ez ellen felszólalt a TPRESSO szó- és ábrás védjegy tulajdonosa arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy vizuálisan és hangzásilag is megtévesztően hasonlít az ő védjegyéhez; emellett a védeni kívánt áruk is hasonlóak.

Az EUIPO egyetértett a korábbi védjegy tulajdonosával, és megállapította, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy megtévesztően hasonlít a korábban lajstromozott védjegyhez mind vizuálisan, mind fonetikusán, és ez a hasonlóság fennáll a védeni kívánt áruk vonatkozásában is.

Az Italytrade e döntés ellen fellebbezést nyújtott be, azonban az EUIPO fellebbezési tanácsa fenntartotta a döntést, megállapítva, hogy a védjegyek jelentős vizuális és hangzási

hasonlóságot mutatnak, és az áruk részben azonosak, részben hasonlóak, ami valószínűleg megerősítene a vonatkozó közönséget (ebben az esetben az EU általános közönségét).

Az Italytrade a GC-nél nyújtott be fellebbezést, amelyben főleg azzal érvelt, hogy jelentős vizuális és hangzási különbség van a védjegyek között, amelynek alapján azokat meg lehet különböztetni. Azzal is érvelt, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy az EU-en belül fogalmilag sajátos jelentéssel rendelkezik, mert felidézi a „tea” és az „eszpresso” fogalmakat. Ezzel szemben a TPRESSO szó képzeletszülte, és nincs kapcsolata a teával vagy az olasz kávéval.

A GC 2018. május 18-i döntésében a korábbi TPRESSO védjegy tulajdonosának javára döntött az alábbi fő indokai alapján:

- *Vizuális hasonlóság.* A vizsgált védjegyek azonos szerkezetűek, mert egyetlen szóból állnak, mindkettőnek az első betűje „t”, és végződésük azonos, nevezetesen a hat betűből álló „presso” szó, vagyis a TPRESSO védjegy összes betűje benne foglaltatik a „teaespresso” szóban. Ez az ábrás védjegyre is vonatkozik.
- *Hangzási hasonlóság.* A két védjegy kezdetének – „tea” és „t” betű – a kiejtése nagyon hasonló az EU fogyasztóinak nagy része számára; hasonlóképpen a két védjegy „presso” végződését a vonatkozó közönség azonos módon ejti.
- *Fogalmi hasonlóság.* Itt a bíróság megállapította, hogy általános mértékű fogalmi hasonlóság van a védjegyek között annak következtében, hogy a fogyasztó valószínűleg felismeri mindkét védjegyben az „espresso” szót.

Végül annak következtében, hogy a vonatkozó árukat általában üzletekben árusítják, a GC megállapította, hogy az összetévesztési valószínűség megállapításakor az áruk közötti vizuális hasonlóság fontosabb, mint a fonetikai hasonlóság.

A fentiek alapján a GC teljes mértékben elutasította a fellebbezést, megállapítva, hogy fennáll az összetévesztés valószínűsége a korábbi és a lajstromoztatni kívánt védjegy között.

Fehéroroszország

Fehéroroszországban 2018. július 7-én módosított szabadalmi, használatiminta- és ipari minta-törvény lépett hatályba. A módosított törvény célja a szabadalomengedélyezési eljárás egyszerűsítése és a lépéstartás a külföldi fejlődéssel.

A módosított törvény legfőbb változásait röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

A gyógyászati kezelési eljárás nem szabadalmazható, viszont szabadalmi oltalmat lehet kapni a számítógép-algoritmusokra.

A Szellemi Tulajdoni Hivatalnak az elutasító végzés keltétől számított öt napon belül értesítenie kell a bejelentőt a bejelentés elutasításáról. Korábban ez a határidő nem meghatározva.

Ha a bejelentő nem ért egyet az elutasítással, az elutasító döntés kézhezvételétől számított négy hónapon belül újabb vizsgálatot kérhet. Ez a határidő sem volt korábban meghatározva.

Az elővizsgálati végzés megválaszolásának határidejét a korábbi két hónapról a végzés keltétől számított három hónapra hosszabbították meg.

A hivatal a szabadalom engedélyezésétől számított hat hónapról három hónapra csökkentette azt a határidőt, amelyen belül köteles a szabadalom engedélyezését publikálni a hivatali közlönyben.

A hivatali közlöny ma már csak elektronikus úton hozzáférhető.

Az új törvény elismeri az előhasználati jogot, vagyis annak a jogát, aki a szabadalmazott találmány tárgyát annak elsőbbségi időpontja előtt a feltalálótól függetlenül kidolgozta, vagy minden előkészületet megtett a találmány gyakorlatba vételére.

A találmány átruházására vonatkozó megállapodást írásba kell foglalni, mert különben érvénytelennek tekintik.

A használati minták oltalmi idejét nyolc évről tíz évre növelték. Az engedélyezett minta kezdetben öt évig érvényes, és ezt további öt évvel meg lehet hosszabbítani. Hosszabbítás korábban csak három évvel volt lehetséges.

India

A) A Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court, DHC) elutasított egy keresetet, amelyet a *Superon Schweisstechnik India* (Superon) indított a *Modi Hitech India Ltd* (Modi) ellen, mert az utóbbi a Superon lajstromozott VAC-PAC védjegyét használta termékeinek csomagolásán.

A bíróság döntése megállapította, hogy az eltérő csomagolás miatt nem volt megtévesztő hasonlóság a két termék között. Emellett a Superon a VAC-PAC védjegyet a SUPERON védjeggyel kapcsolatban használta, míg a Modi termékeit saját védjegyeinek használatával árusította, a csomagoláson VAC-PAC felirattal. A bíróság szerint az eltérő védjegyek megkülönböztették a két vállalat termékeit. Emellett a „vac-pac” kifejezés (amely rövidítése a „vacuum packaging” vagy a „vacuum packed” angol kifejezésnek) használatával kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy az indiai védjegy törvény szerint senkinek sincs kizárólagos joga leíró védjegy vagy azok rövidített alakjának a használatára.

B) A *Ferrero Spa* (Ferrero) bitorlási pert indított két indiai csokoládéimportőr ellen, amelyek olyan csokoládékat árusítottak, amelyek a FERRERO ROCHER védjegy csomagolási formáját használták.

Az egyik importőr bíróságon kívül megegyezett a Ferreróval, míg a másik folytatta a bitorló csokoládék árusítását.

Minthogy a FERRERO ROCHER védjegyet Indiában 2004-ben jól ismertnek nyilvánították, a bíróság úgy döntött, hogy a Ferrero komoly goodwill- és hírnévvesztést szenvedett, és ezért a bitorlót közel félmillió forintnak megfelelő kártérítés fizetésére kötelezte.

Izrael

A) A *Pro Natura Gesellschaft for Gesunde Ernährung MBH (Pro Natura)* 2015. szeptember 16-án nyújtott be egy szabadalmi bejelentést az Izraeli Szabadalmi Hivatalnál „Hatóanyag élelmiszerek felhasználható kalóriatartalmának csökkentésére és terápiás súlycsökkentésre különösen elhízás (obezitás) esetén” címmel. A hivatal végzésére a bejelentő képviselője nem válaszolt, sőt arra sem adott választ, amikor a hivatal 2016. november 2-án a bejelentés küszöbön álló ejtésére vonatkozó értesítést küldött, majd 2017. február 8-án a bejelentés ejtéséről értesítette.

Itt csak mellékesen említjük meg, hogy ez nem az első eset volt, amikor ezt a bejelentést az izraeli hivatal ejtettnek tekintette válasz elmaradása miatt. 2015. augusztus 20-án az ügyet ejtette, azonban röviddel ezt követően, 2015. szeptember 16-án a főelővizsgáló újra megnyitotta „A lezárt vagy ejtett bejelentések visszavezetése elővizsgálatra” tárgyú, 026/2014 számú körlevél alapján.

2018. március 14-én, vagyis több mint 12 hónappal az ügy másodszori lezárása után a bejelentő a szabadalmi törvény 164. cikke alapján kérelmezte annak újbóli megnyitását.

Daniel Feigelson szabadalmi ügyvivő, az ügy bejegyzett jogi képviselője azt állította, hogy *Vorovnik*, a bejelentő képviselője csupán annyit tudott meg, hogy az ügyet 2018. januárban ejtették. Az újbóli érvénybehelyezésre vonatkozó kérelmet két hónappal később nyújtotta be, mert a bejelentés újbóli érvénybehelyezésének érdekében eskü alatti nyilatkozatokat kellett benyújtani a függő hivatali végzés részletes megválaszolásával együtt.

Feigelson azt is állítja, hogy *Vorovnik*kal 2015 decemberében történt találkozásokor a bejelentő azt kívánta, hogy az izraeli bejelentés vizsgálatát a lehető leghosszabb ideig halasszák el, minthogy az Európai Szabadalmi Hivatal előtt függőben volt a megfelelő európai bejelentés szabadalmazhatóságával kapcsolatos döntés. Egy 2016. augusztusi telefonbeszélgetés alkalmával Feigelson úgy értette, hogy semmilyen további lépést nem kell tennie az izraeli bejelentés engedélyeztetése érdekében.

Az ügy újbóli érvénybehelyezésének kérelmét két eskü alatti nyilatkozat támasztotta alá, amelyek közül az egyiket *Vorovnik*, a másikat Feigelson, az ügy jogi képviselője írta alá. *Vorovnik* eskü alatti nyilatkozata azt állította, hogy Feigelson értelmezésével szemben ő sohasem utasította Feigelsont az izraeli bejelentés ejtésére. Ellentétben a *Vorovnik* eskü alatti nyilatkozatában foglaltakkal, Feigelson azt állította, hogy a 2016. augusztusi beszélgetés úgy értette, hogy *Vorovnik* nem volt érdekelt az izraeli bejelentés engedélyezésig való folytatásában. Szokásos gyakorlatától eltérően azonban Feigelson nem dokumentálta a beszél-

getést, és nem küldött írott feljegyzést arról, hogy Vorovnik utasításának megfelelően ejteni fogja az ügyet, kérve Vorovnik megerősítését.

Egy 2018. április 25-i hivatali tárgyalás alkalmával Feigelson kinyilvánította, hogy a 2016. augusztusi beszélgetést követően nem tájékoztatta Vorovnikot a szabadalmi hivataltól érkező levelekről, és így Vorovnik nem tudta, hogy az ügy ejtetté vált. Ezen a szóbeli tárgyaláson *Jacqueline Bracha* elnökhelyettes elrendelte, hogy Feigelson kérjen egy további eskü alatti nyilatkozatot Vorovniktól, amelyben az utóbbi leírja, hogy mire emlékszik a 2016. augusztusi beszélgetésből.

A felhívásnak megfelelően 2017. május 27-én Vorovnik egy további eskü alatti nyilatkozatot nyújtott be, amely azonban nem adott felvilágosítást arról, hogy volt-e megbeszélés 2016. augusztusban, mert Vorovnik ezt a megbeszélést nem erősítette meg, de nem is tagadta. Az eskü alatti nyilatkozat csupán annyit állított, hogy Vorovnik nem emlékszik arra, miszerint utasítást adott volna az ügy ejtésére. Ezzel szemben az eredeti eskü alatti nyilatkozatban Vorovnik egyértelműen megállapította, hogy nem adott ilyen utasítást.

Az ügy jobb megértése érdekében röviden összefoglaljuk az izraeli szabadalmi törvény 21a és 164a cikkében foglaltakat.

Ha a hivatal elnöke a 21a cikk alapján elutasít egy szabadalmat, 12 hónapon belül benyújtott kérelem alapján újra megfontolhatja az elutasítást.

A 164a cikk szerint a hivatali elnök belátására van bízva, hogy a hivatal vagy az elnöki eljárás bármely határidejét meghosszabbítsa.

A határidők meghosszabbításának megfontolásait a szövegösszefüggések és a kérdéses érdekek alapján kell eldönteni.

Azt, hogy észszerű okok vannak-e adva a hosszabbítás engedélyezéséhez, egyrészt a késedelem mértéke, másrészt a késedelem okai alapján kell eldönteni.

Ami a késedelem mértékét illeti, a hosszabbítás csupán kevéssel több egy hónapnál a 21a cikk által engedélyezett 12 hónaphoz képest, amiből az következik, hogy viszonylag könnyű engedélyezni egy ilyen rövid időtartamot.

Másrészről a bejelentés nyilvánvaló félreértés miatt vált ejtetté a bejelentő és ügyvivője között, amelyet el lehetett volna kerülni a megbeszélés írott összefoglalásának vagy hasonló dokumentációnak az elküldésével. Továbbá nem teljesen tisztázódott, hogy a bejelentő milyen instrukciókat adott ügyvivőjének annak a megbeszélésnek a folyamán, amelyre nem emlékszik.

Bracha elnökhelyettes megjegyezte, hogy csupán egy telefonbeszélgetésre támaszkodni egy bejelentés ejtésének okaként nem tűnik számára észszerű vagy megfelelő viselkedésnek. Ezt tisztázni kell, mert nem is ez az első eset, amikor az ügyet lezárták egy hivatali végzés megválaszolásának elmulasztása miatt, és ennek következtében a bejelentő képviselőjétől nagyobb gondosságot lehetne várni.

Továbbá annak felfedezésekor, hogy az ügy ejtetté vált, a bejelentő azonnal intézkedhetett volna a 21a cikk szerinti 12 hónapon belül. Az elnökhelyettes azonban elfogadta, hogy

a bejelentő inkább egy teljes választ kívánt benyújtani a függő végzésre, amit végül be is nyújtott.

Mérlegelve egyrészt a viszonylag rövid határidőt, másrészt a hiba jellegét, ami messze nem észszerű, az elnökhelyettes a 164. cikk szerinti, belátáson alapuló jogosultságát használta, amikor 2018. június 14-én engedélyezte, hogy az ügyet újra megnyissák a feltétellel, hogy további hosszabbítást semmilyen ok alapján sem fog engedélyezni.

B) A *Brooks Sport* (Brooks) 2011 júniusában kérelmezte az Izraeli Védjegy hivatalnál az 1. ábrán bemutatott ábrás védjegy lajstromozását a 25. áruosztályban ruházati cikkekre, cipőkre és fejtámlákra.

1. ábra

2. ábra

A *Speedo Holdings BV* (Speedo) az 1972. évi védjegyrendelet 11. és 39. cikke alapján felszólalt a bejelentés ellen a 2. ábrán bemutatott, 1993 júliusában lajstromozott védjegy alapján.

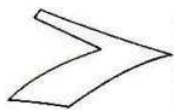
A Speedo kifejtette, hogy közel 100 évvel korábban alapított vállalata egyike a vezető sportruházatgyártóknak, különösen fürdőruhák terén. Vállalata a '70-es évek óta használja logóját sportruházati cikkeken.

A Speedo arra is hivatkozott, hogy széles körű hirdetési és értékesítési tevékenységének, valamint termékei minőségének, megbízhatóságának és a Speedo-imáznak köszönhetően világszerte elismerésben részesül, ideértve Izraelt is. Így sportárui és logója jól ismertté vált.

A Speedo az 5., 12., 14., 18., 25. és 28. áruosztályban lajstromoztatott védjegyeket, amelyek között a SPEEDO szót tartalmazó ábrás védjegy is van.

A Speedo azt állítja, hogy a törvény meghatározása alapján összes védjegyét jól ismertnek kell tekinteni a világszerte széles körű használatnak tulajdoníthatóan általában, és Izraelben különösen. Valamennyi logója fedi a 25. áruosztály valamennyi áruját. Állítása szerint logója azonos a Brooks védjegyével, vagy legalábbis nagyon hasonló ahhoz.

A Brooks arra hivatkozott, hogy cégét 1914-ben alapították, ezért cipők és sportárui jól ismert nagyváltó gyártója. Szerinte a függő védjegy csupán csekély mértékben tér el az ő 3. ábrán bemutatott védjegyétől, amely Izraelben 82 353 számmal van lajstromozva.

3. ábra

A Brooks azt is előadta, hogy analógia alapján az új védjegy együtt élhet a Speedo védjegyeivel, és arra is utalt, hogy a Speedo nem dokumentált egyetlen olyan esetet sem, amikor az állítólagos hasonlóság miatt a két védjegyet valóban összetévesztették volna, ezért nem áll fenn az összetévesztés valódi veszélye.

A Brooks megállapította továbbá, hogy az ő áruai nagyon különböznek a Speedo áruitól, más fogyasztói körbe kerülnek, és eltérő módon árusítják azokat.

Végül a Brooks megjegyezte, hogy a Speedo elmulasztotta bizonyítani logójának (felirat nélküli) hírnevét, ezért el kell utasítani azt az állítást, hogy védjegye jól ismert.

Izraelben a védjegyajstromozási eljárásban kezdetben a bejelentőnek kell bizonyítania, hogy védjegye lajstromozható. A felszólalási eljárásban azonban a felszólalón van a teher annak bizonyítására, hogy felszólalása megalapozott. Ha ezt sikeresen megteszi, a bizonyítási teher az eljárás előrehaladtával visszazáll a lajstromozást kérelmezőre.

Az elővizsgáló véleménye szerint a felszólaló védjegyei nagyon hasonlítanak a Brooks védjegyéhez annak ellenére, hogy az egyik sötét, a másik világos.

Ugyancsak az elővizsgáló szerint a védjegyzett áruk elosztási csatornáinak különbözősége nem elegendő ahhoz, hogy ne fordulhasson elő a védjegyek összetévesztése. Ugyancsak nem zárja ki az összetévesztés valószínűségét a két fél üzleteinek bizonyos mértékű különbözősége.

Az elővizsgáló szerint a Speedo nem bizonyította kellő mértékben, hogy védjegye olyan mértékű ismertséget szerzett, amely kiküszöbölné az összetévesztés valószínűségét.

Az előadott érvek és ellenérvek megfontolása alapján az elővizsgáló arra a következtetésre jutott, hogy fennáll az összetévesztés valószínűsége a Brooks és a Speedo védjegyei között. Ezért a Brooks bejelentését elutasította.

Kanada

A) Kanada 2018. november 5-i hatállyal csatlakozott a minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Egyezményhez, aminek következtében ettől a naptól kezdve Kanadát meg lehet jelölni nemzetközi ipariminta-bejelentésekben.

Ettől az időponttól kezdve megváltozott Kanada ipari mintákra vonatkozó törvénye és annak végrehajtási utasítása is. Néhány fontosabb változást az alábbiakban foglalunk össze.

- Önkéntes megosztott bejelentéseket a legkorábbi kanadai elsőbbség napjától számított két éven belül lehet benyújtani.
- Egy ipariminta-bejelentés teljes anyaga hozzáférhető lesz a kanadai bejelentés elsőbbségi napjától számított 30 hónap eltelte után.
- Egy mintabejelentés tartalmazhatja fényképek, grafikus reprodukciók vagy bármilyen egyéb vizuális reprodukciók keverékét, feltéve, hogy legalább egy ábra a kész cikket elkülönítve mutatja.

- A hivatali végzések megválaszolására adott három hónapos határidőt hat hónapra lehet meghosszabbítani, ha az erre vonatkozó kérelmet három hónapon belül nyújtják be.
- A benyújtás napjától számított 30 hónapos lajstromozási határidőt egy alkalommal meg lehet hosszabbítani.
- Egy lajstromozott ipari minta oltalmi ideje a hasznosulástól számított tíz év elteltével vagy – ha ez hosszabb – a kanadai benyújtás napjától számított 15 év elteltével jár le.

B) A kanadai Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) 2018. július 13-án elutasította az *Eli Lilly* kérelmét eltiltás elrendelése iránt, mert megállapította, hogy az *Apotex* állítása a 2 432 644 sz. ('644-es) szabadalom kézenfekvőségére megalapozott volt.

A '644-es szabadalom prasugrel (az *Eli Lilly* Effient nevű készítménye) használatára vonatkozott aszpirinnel kombinálva trombusz vagy embolusz által okozott betegségek ellen. A prasugrelről és az aszpirinről korábban már ismert volt, hogy gátló hatást fejtenek ki vérlemezkék aggregációja ellen. A '644-es szabadalom prasugrel és aszpirin új kombinációját igényelte.

Az *Apotex* a következők alapján támadta a szabadalom érvényességét.

Szabadalmazható tárgy: az *Apotex* azzal érvelt, hogy a '644-es szabadalom érvénytelen, mert csupán „egy töltőanyagot és nem egy szabadalmazható kombinációt” igényelt, ami a szabadalmi törvény 2. cikke szerint nem találmány. Szakértői vélemény alapján *Manson* bíró megállapította, hogy a '644-es szabadalom kinyilvánítása szerint az igényelt kombináció vérlemezkék aggregációját eredményezte, ami új, hasznos, és az egyes hatóanyagok hatásának összegénél többet eredményezett. Ezért elutasította ezt az érvénytelenítési okot.

Kézenfekvőség: a bíró megállapította, hogy az igénypontok kézenfekvőek voltak. A feltalálói felismerés azon alapult, hogy a prasugrel és az aszpirin kombinációja nagyobb hatást eredményezett az egyes hatóanyagok hatásának összegénél. A prasugrel a tienopiridinek osztályába tartozó molekula, amely molekulák közül kettőt (a tiklopidint és a klopidogrelt) már eredményesen kombinálták aszpirinnel antitrombotikus hatás elérése céljából. A bíró megállapította, hogy ösztönzés létezett a '644-es szabadalom szerinti megoldásra, mert ismert volt, hogy kedvezőbb gyógyító hatás érhető el, ha két ismert vérlemezke-aktiválót, a tienopiridint és az aszpirint együtt használnak. Az aszpirinnel való kombinációban az egyik tienopiridint egy másikkal helyettesítve szintén kedvező eredményt értek el. Ezért, bár nem lehetett biztonsággal megjósolni, hogy milyen pontos hatás érhető el a prasugrel és az aszpirin kombinálásával, szakember észszerűen várhatta, hogy ez a kombináció ugyanúgy szinergikus gyógyászati hatást eredményez, mint a klopidogrel (és esetleg a tiklopidin) az aszpirinnel. A kipróbálás viszonylag lassan történt, és jól ismert módszereken alapult. Ezért magától értetődő és kézenfekvő volt a prasugrel és az aszpirin kombinációjának a kipróbálása.

Kielégítő kinyilvánítás és túl tág oltalmi kör: az Apotex azzal érvelt, hogy

- a '644-es szabadalom leírása nem tanította meg a szakembert arra, hogyan adagolja a prasugrelt és az aszpirint egymást követően, mert az adagolások közötti időtartamot kísérletileg kellett meghatározni; és
- a '644-es szabadalom többet igényelt annál, mint amit feltaláltak.

A szakértői bizonyítás azonban azt jelezte, hogy egy szakember képes lenne meghatározni az időtartamot, ha a '644-es szabadalmat és általános tudását használja. Ezért a bíró megállapította, hogy a szabadalom nem volt érvénytelen hiányos kinyilvánítás vagy túl tág oltalmi kör miatt.

A bíró az Apotex állítását, amely szerint a '644-es szabadalom kézenfekvő volt, megalapozottnak találta, és ezért elutasította az Eli Lilly eltiltás elrendelésére vonatkozó kérelmét.

Kína

A) A Kínai Szellemi Tulajdoni Adminisztráció 2018. augusztus 1-jétől kezdve az alábbi módon csökkentette a szabadalmi és a mintabejelentések díjait:

a) Szabadalmak

Szabadalmi (nemzeti és PCT-) bejelentések bejelentési díja legfeljebb 10 igényponttal és legfeljebb 30 oldallal	150 USD
Használatiminta-bejelentések bejelentési díja legfeljebb 10 igényponttal és legfeljebb 30 oldalon	85 USD
Egyetlen elsőbbség igénylése	15 USD
Találmányi szabadalom érdemi vizsgálatának díja	400 USD
Szabadalmak engedélyezési díja (kinyomtatási és pecsételési díjjal együtt)	változó

b) Mintabejelentések

Bejelentési díj	85 USD
Elsőbbség igénylése	15 USD
Lajstromozási/engedélyezési díj	változó

B) Az *Alfred Dunhill Ltd.* (Dunhill) fontos győzelmet aratott egy Kínában hosszú idő óta tartó védjegyküzdelemben. A Guangdong tartomány Fosháni Közbenső Népbírósága 2018. október 10-i döntése megállapította, hogy a *Danhoulí* férfi divatáru vállalat védjegybitorlást és tisztességtelen versenygyakorlatot is elkövetett, és ezért 10 millió CNY (1,47 millió USD) kártérítést köteles fizetni a Dunhillnek. Ez az összeg messze meghaladja a Kínában védjegybitorlási ügyekben átlagosan megítélt összeget, és hozzájárul a szellemi tulajdon-jogok bitorlásának letöréséhez Kínában. Hasonló jellegű az a kínai bírósági döntésben ritkán

előforduló külön megállapítás, hogy a bitorlásért személyesen felelős személy megegyezik a vállalat vezetőjével.

A Danhouli által elkövetett védjegybitorlás lényegileg a Dunhill egyéni logójának az utánzásából állt. A Danhouli eredetileg a DANHOULI védjegyet egyszerű betűkkel lajstromoztatta, de több éven keresztül használta a Dunhill aláírásának pontos másolásával, vagyis meghosszabbított betűkkel, valamint a fekete és a fehér szín váltogatásával. A Danhouli anyavállalat Hongkongban „Dunhill Group” nevű árnyékvállalatot is alapított, amely a Dunhill védjegyet használta. A Dunhillnak sikerült az árnyékvállalatot bezáratnia, de a Danhouli a kínai szárazföldön folytatta tevékenységét, 200-nál több franchiseüzletet működtetve 61 kínai városban, amelyek évi forgalma meghaladta a 100 millió CNY-t (14,7 millió USD).

C) A *Huawei* az elsőfokú Shenzheni Közbenső Bíróságnál bitorlásért beperelte a Samsungot, ahol a koreai óriáscég először eredményesen érvelt azzal, hogy a kínai cég szellemi tulajdonra egy szabványokhoz elengedhetetlen szabadalom (Standard Essential Patent, SEP), ezért a vitát FRAND (fair, reasonable and non-discrimatory = tisztességes, észszerű és nem megkülönböztető) licencljárással kell lezárni, vagyis egy olyan jogi döntőbíráskodással, amely a szellemi tulajdon használatáért tisztességes royaltyt állapít meg.

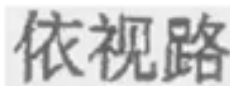
A másodfokú bíróság 2018. márciusban a Huawei javára döntött. A 350 oldalas ítélet megállapítja, hogy a Samsung nem viselkedett észszerűen, amikor a Huawei-től royaltyt kért. A bíróság egyéb érveket is figyelembe vett, valamint azt is, hogy a kínai bíróságok a Huawei által birtokolt több szellemi tulajdont erősítették meg, mint a Samsung birtokában levő szellemi tulajdont. A bíróság ideiglenes intézkedéssel eltiltotta a Samsungot a Huawei szellemi tulajdonának használatától.

D) Az *Essilor International (Compagnie Generale d'Optique)* (Essilor) 1986-ban Kínában lajstromoztatta az **ESSILOR** védjegyet (1. ábra) a 9. áruosztályban „különböző szemüvegekre és keretekre látásvédelemhez és -javításhoz”. 1999-ben az Essilor lajstromoztatta az **ESSILOR** védjegy kínai megfelelőjét (2. ábra) is a 9. áruosztályban „(nem beültethető) szemüveglenecskékre”.

2010. június 4-én a *Shanghai Hongcheng Optical Co., Ltd.* (SHO) a Kínai Védjegyhatálynál kérelmet nyújtott be az **ESSILOR** védjegy (3. ábra) lajstromozása iránt az 1. áruosztályban.

1. ábra

2. ábra

3. ábra

2011. június 23-án az Essilor felszólalást nyújtott be a hivatalnál az SHO védjegybejelentése ellen saját korábbi lajstromozásaira hivatkozva. 2012. november 6-án a hivatal elutasította a felszólalást az alábbi indokolással:

- a felszólalás tárgyát képező védjegy áruai különböznek a hivatkozott védjegyek által megjelölt áruktól; és
- az Essilor által szolgáltatott bizonyíték nem volt elegendő annak igazolására, hogy a felszólalás tárgyát képező védjegy „másolta az ő jól ismert védjegyét” (2001. évi védjegytvény, 13.2 cikk).

Az Essilor 2012. november 30-án kérte a védjegyfelülvizsgálati tanács általi felülvizsgálatot, hivatkozva a védjegytvény 13.2 cikkére (lajstromozott jól ismert védjegy) és 31. cikkére (korábbi jog és bizonyos befolyású, korábban használt védjegy).

A tanács a következőket állapította meg:

- A 13.2 cikk nem alkalmazható ebben az esetben, jóllehet a 2. ábra szerinti hivatkozott védjegy szemüvegekkel kapcsolatban bizonyos hírnevet szerzett. A szolgáltatott bizonyíték nem volt elegendő annak alátámasztására, hogy a védjegy Kínában használat és hirdetés útján jól ismert státuszt szerzett, ami igazolná a kategórián kívüli oltalmat.
- A 31. cikk sem alkalmazható ebben az esetben. Annak ellenére, hogy az Essilor kereskedelmi neveként használta az 1. és a 2. ábra szerinti védjegyet a felszólalás tárgyát képező védjegy benyújtása előtt, jelentős különbség van a hivatkozott védjegyek és a felszólalás tárgyát képező védjegy által megjelölt áruk között. Továbbá az Essilor nem bizonyította, hogy használta védjegyét a felszólalás tárgyát képező védjegy által megjelölt árukon, és hogy ilyen téren bizonyos mértékű befolyásra tett volna szert.

2014. április 14-én a tanács hozzájárult a felszólalás tárgyát képező védjegy lajstromozásához.

Az Essilor fellebbezett a döntés ellen a Pekingi Első Közbenső Bíróságnál arra hivatkozva, hogy a tanács elmulasztotta a döntést abban a kérdésben, hogy az 1. ábra szerinti hivatkozott védjegy szerzett-e jól ismert státuszt.

A bíróság megállapította, hogy a tanács valóban elmulasztotta a döntést az Essilor egyes igényeivel kapcsolatban, ami a védjegyfelülvizsgálati szabályok 28. cikkének a megsértését jelenti, és eljárásjogi sérelmet képez. Ezért a bíróság 2015. december 30-án hatályon kívül helyezte a védjegyfelülvizsgálati tanács döntését.

Mindazonáltal fenntartotta a tanácsnak azt a megállapítását, hogy a benyújtott bizonyíték nem támasztotta alá azt az állítást, hogy a hivatkozott védjegyek a felszólalás tárgyát képező védjegybejelentés benyújtási napja előtt jól ismert státuszt szereztek. Ezért szükség volt a Pekingi Felsőbíróságnál fellebbezés benyújtására.

A felsőbíróság előtt az Essilor az alábbiakkal érvelt.

- Az 1. és a 2. ábra szerinti hivatkozott védjegyek, amelyek újonnan alkotott kifejezések, nagymértékben disztinktívek. Mindkét védjegy hírnevet szerzett a kínai optikai

piacon, és így a felszólalás tárgyát képező védjegy bejelentési napja előtt jól ismertté váltak.

- A felszólalás tárgyát képező védjegy által megjelölt áruk és a hivatkozott, jól ismert védjegyek szerinti áruk igen fontosak voltak. A felszólalás tárgyát képező védjegy bejelentője – az Essilor versenytársa – rosszhiszeműséget mutatott a felszólalás tárgyát képező védjegy benyújtásakor, és a védjegy lajstromozása hátrányosan érintette az az Essilor törvényes jogait.

Az Essilor kiegészítő bizonyítékot nyújtott be, amely alátámasztotta azt az állítását, hogy a felszólalás tárgyát képező védjegy által megjelölt áruk érdekelt közönsége nagymértékben átfedésben volt a hivatkozott védjegy által megjelölt áruk közönségével. Ezért a vonatkozó közönség valószínűleg társította a felszólalás tárgyát képező védjegyet a hivatkozott védjegyekkel, és így félre volt vezetve, ami károsan befolyásolta az Essilor érdekeit.

A felsőbbbíróság meggyőződött arról, hogy a 2. ábra szerinti hivatkozott védjegy jól ismert védjegystátuszra tett szert a felszólalás tárgyát képező védjegy benyújtása előtt. Ezért a Pekinger Felsőbíróság 2017. november 29-én helyesbítette az elsőfokú bíróság megállapításait, de fenntartotta azt a döntést, amely hatálytalanította a védjegyfelülvizsgálati tanács által elkövetett azon hibát, hogy nem foglalkozott az Essilor valamennyi igényével.

E) A Fuzhou Szellemi Tulajdoni Bíróság 2018. decemberben döntést hozott az *Apple* és a *Qualcomm* között régóta húzódo perben, és ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az Apple-t majdnem valamennyi iPhone-modelljének Kínába való bevitelétől.

A döntést hozó bíróságot 2017 szeptemberében hozták létre, és területi korlátozás nélkül illetékes szabadalmi és védjegyügyekben ítélni. A döntés az Apple négy kínai leányvállalatát érinti, és elrendeli, hogy azok haladéktalanul szüntessék meg két Qualcomm-szabadalom bitorlását, amit azzal követtek el, hogy használati engedély nélkül importálták Kínába az iPhone 6, iPhone6S, iPhone 7, iPhone 7Plus, iPhone 8, iPhone 8Plus és iPhone X típusú okostelefonokat. A Qualcomm két bitorolt szabadalmát előzőleg a kínai szabadalmi hivatal érvényesnek találta.

Az Apple azonnal megfellebbezte a döntést, megállapítva, hogy egyik szabadalmat sem bitorolta, mert azok nem ismertetik az Apple legújabb operációs rendszerét, amely be van építve az Apple valamennyi új iPhone-készülékébe. Egyéb Qualcomm-szabadalmak bitorlásáért a Qualcomm által indított perek az Apple ellen folyamatban vannak Kínában, valamint a világ számos országában. A döntés nyilván hátrányos az Apple számára, azonban csak egy közbenső szakasz az okostelefonok alapszabadalmiáért vívott hosszú és bonyolult szabadalmi harcban.

A két kaliforniai székhelyű óriáscég között Németországban is per folyik, ahol a Qualcomm a Müncheni Kerületi Bíróságon azért perelte be az Apple-t, mert állítása szerint az utóbbi olyan chiipeket épített be iPhone-jaiba, amelyek közvetlenül bitorolják a Qualcomm egyik

szabadalmát. A müncheni bíróság 2018. decemberben ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az Apple-t az iPhone 7, iPhone 7Plus, iPhone 8, iPhone 8Plus és iPhone X típus eladásától. A bíróság ítélete megállapítja, hogy az Apple csak akkor fellebbezheti meg eredményesen az eltiltó határozatot, ha 765 millió USD összegű biztonsági letétet helyez el a bíróságnál.

Németország

A) Ismeretes, hogy az Egyesült Királyság 2018. áprilisban ratifikálta az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezményt, ezért Németország maradt az egyetlen olyan európai uniós tagállam, amelynek még ratifikálnia kell azt ahhoz, hogy hatályba léphessen. Németország habozása 2017. júniusra nyúlik vissza, amikor Steinmeier szövetségi elnök azzal döbbsentette meg a szellemi tulajdon világát, hogy teljesítette a Szövetségi Alkotmánybíróság arra vonatkozó kérését, hogy készletesse az UPC-egyezmény aláírását – amelyet előzőleg már elfogadott a Bundestag és a Bundesrat –, mert egy magánszemély alkotmányossági panaszt nyújtott be.

Itt most röviden azokat a forgatókönyveket ismertetjük, amelyek attól függenek, hogy az alkotmánybíróság mikor és milyen döntést fog hozni. Elvileg három helyzet képzelhető el.

- a) Az alkotmánybíróság elutasítja az alkotmányügyi panaszt, és zöld utat ad a ratifikálásnak, mégpedig elég korán ahhoz, hogy a német ratifikálás a brexit előtt következzen be.

Ebben az esetben lesz egy olyan EU-bíróság, nevezetesen az UPC londoni szakágazata, amely nem tagországban székel.

Egy lehetséges válasz erre a helyzetre az lehetne, hogy az UPC londoni szakága átköltözik egy EU-tagországba, és az angol bírókat elbocsátják a bíróságról. Hollandia és Olaszország már ajánlkozta ennek a londoni szakágnak az átvételére.

Egy másik változatként London maradna az UPC egyik szakágának székhelye, és az Egyesült Királyságnak az UPC-egyezményen belül különleges helyzetet biztosítanának. Ez egyrészt ellentétes lenne a brexittámogatók fő céljával, nevezetesen azzal, hogy európai bíróság ne ítélkezhesen brit állampolgárok felett, másrészt ez a megoldás sértene az EU-n kívüli országokat, így Svájcot, amelynek az UPC-egyezményben való részvételét mostanáig megtagadták – hacsak nem Svájcnak is engedélyeznek ilyen sajátos helyzetet.

- b) A Szövetségi Alkotmánybíróság elutasítja az alkotmányügyi panaszt, és zöld utat ad a ratifikálásnak, azonban túl későn ahhoz, hogy a német ratifikálás a brexit előtt megtörténhessen.

Ebben az esetben az UPC-egyezmény hatálybalépése előtt el kellene dönteni, hogy az UPC-t London helyett hova kellene áthelyezni. Ekkor az EU-tagországok között további tárgyalásokra lenne szükség, és azt nem lehet előre látni, hogy ezek mennyi időt vennének igénybe.

- c) Az alkotmánybíróság helyt ad az alkotmányügyi panasznak. Ebben az esetben eltérő helyzetek állhatnak elő az alkotmánybíróság felfogásától függően.
- i) A legegyszerűbb esetben csak arra lenne szükség, hogy visszaadják az engedélyezési eljárást a Bundestagnak és a Bundesratnak.
 - ii) Számos közbenső lehetőség mellett a legbonyolultabb helyzet az lenne, ha az Európai Szabadalmi Egyezményt (ESZE, European Patent Convention, EPC) módosítani kellene ahhoz, hogy egy valóban független európai fellebbezési bíróságot hozhassanak létre. Ebből a célból azonban egy diplomáciai konferenciát kellene rendezni, amelyen az EU-tagországok mellett az ESZE-n kívüli országoknak is részt kellene venniük.

Emellett természetesen itt is el kellene döntenie, hogy hova helyezték át Londonból az UPC-t.

B) A Max Planck Intézet (Max Planck Institut für Innovation und Wettbewerb) két kitűnő ösztöndíjasa, *dr. Hanns Ullrich* professzor és *dr. Matthias Lamping* közös bevezetővel két tanulmányt közölt 182 oldal terjedelemben „A brexit hatása az egységes szabadalmi oltalomra és annak bíróságára” címmel.

A szerzők megállapítják, hogy nem lenne összhangban az EU-szerződésekkel, és politikailag sem lenne kívánatos abból a szempontból, hogy az EU megtartsa képességét a belső piacon belül ellenőrizni az innováció feltételeit és annak jogi oltalmát, ha az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó Egyezményhez való csatlakozás lehetőségét (Unified Patent Court Agreement, UPCA) megnyitná harmadik országok felé.

Ezt az állítást többen között az támasztja alá, hogy az Egyesült Királyság meggátolhatná az EU-irányelveinek az UPCA-ba való áthelyezését, és gyakorlatilag erősebb „vétőhelyzetbe” kerülne, mint amilyennel most mint EU-tagállam rendelkezik, amire többek között az őszinte együttműködés kötelezettsége vonatkozik. A szerzők határozott véleménye szerint ez egyrészt az EU szempontjából politikailag sem lenne kívánatos, másrészt nem lenne összhangban sem az EU-szerződésekkel, sem pedig az EU Bíróságának C 1/09 sz. véleményével, amelyek mind az EU törvényének felsőbbbbségét és autonómiáját mutatják be.

A két dolgozat megjelenése egybeesett az „Egységes Szabadalmi Bíróság: az elkövetkező rendszer szabályai és következményei” című milánói konferencia megtartásával. A konferenciát az Európai Szabadalmi Hivatal szervezte, és *Marina Tavassi*, a Milánói Fellebbezési Bíróság elnöke vezette, aki szabadalmi bíróként hosszú és kiváló pályát futott be. A konferencia első napját az európai szabadalmi bíráskodásnak szentelték, míg a második napon az olasz és más európai országokból származó előadók az UPC-vel kapcsolatos különböző témákat érintettek.

A konferencia résztvevői számára Milánó polgármestere fogadást rendezett a történelmi Marino-palotában, aminek nyilvánvaló célja volt annak bizonyítása az európai szabadalmi közösség számára, hogy Milánó kész („Milano è pronta”) az UPC-re, és rendelkezik mind a szükséges korszerű lehetőségekkel és az elegendőnél több szellemi képességgel ahhoz, hogy gazdája legyen az UPC egyik szakágának, ha London kiesik. *Cesare Galli* professzor rámutatott, hogy sok más szakemberrel együtt szeretné, hogy az Egyesült Királyság maradjon az EU-ban, és az UPC a tervek szerint lépjen hatályba. Ha azonban az Egyesült Királyság folytatja útját a brexit felé, akkor Olaszország, és különösen Milánó, határozottan kész London helyettesítésére a kémiai és gyógyszerügyek szakágának a székhelyeként.

C) A mikrochipgyártó amerikai *Broadcom* a mannheimi és a müncheni bíróságon 2018 őszén pert indított a *Volkswagen AG* (Volkswagen) ellen arra hivatkozva, hogy a gépkocsigyártó világcég bitorolja navigációs és szórakoztatórendszerekre vonatkozó 18 szabadalmát, és ezért a Broadcom egy milliárd dollár kártérítést követelt a Volkswagentől.

A Volkswagen megerősítette a Broadcom keresetének kézhezvételét, de nem fűzött hozzá megjegyzéseket, ugyanakkor tárgyalásokat kezdett az amerikai céggel.

A Broadcom több évtizede foglalkozik chipgyártással. 2008-ban azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy egy amerikai bíróság előtt szabadalombitorlással vádolta versenytársát, a *Qualcomm*ot. A két vállalat azonban 2009-ben megállapodásra jutott és szabadalmi egyezséget kötött. A magiszabadalmak alapprocesszorchipre vonatkoztak, amelyek lehetővé teszik egy mobiltelefon alapkommunikációs funkcióit egyéb funkciók, így adatátvitel mellett. A Qualcomm hozzájárult, hogy négy év alatt 891 millió dollárt fizessen a Broadcomnak.

2018. májusban a két chipgyártó óriáscég ismét az újságok címlapjára került, mert a Broadcom bejelentette, hogy megkísérli megszerezni a Qualcommot. Meglepő módon azonban még azt megelőzően, hogy a két vállalat hivatalosan hozzájárult volna egy megállapodáshoz, *Trump* elnök nemzetbiztonsági szempontokra hivatkozva megakadályozta az egyesülést.

A Broadcom Volkswagen elleni németországi akciója nagy jelentőségű az egész gépkocsiiipar számára, mert a korszerű gépkocsimodellek évek óta hálózatokhoz kapcsolódnak. Ezért nem meglepő, hogy a Broadcom azonos időben hasonló pert indított az Amerikai Egyesült Államokban is.

2018. májusban az Egyesült Államok Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsága (US International Trade Commission) vizsgálni kezdte japán autógyártó vállalatok, így a *Toyota Motor Company* termékeit, mert azok állítólag bitorolják a Broadcom járművek szórakoztatórendszereire vonatkozó szabadalmait. E támadásokkal a Broadcom nyilván erősíteni akarja helyzetét lehetséges licencmegállapodások esetére.

D) A Düsseldorf-i Kerületi Felsőbíróóság egy 2018. március 14-i döntésével megerősítette az előhasználatra hivatkozó alperesek helyzetét. A bíróság részletesen kifejtett érvelése fontos lépés lehet a felperesek és az alperesek kiegyensúlyozottabb értékelése felé német szabadalmi ügyekben.

Egy német szabadalombitorlási ügy alperese hivatkozhat az előhasználati jogra, amely szerint a szabadalomnak nincs hatálya egy olyan személy vonatkozásában, aki a szabadalmi bejelentés benyújtásának időpontjában már elkezdte használni Németországban a találmányt, vagy megtette az ehhez szükséges előkészületeket. Ez a személy jogosult a találmányt használni saját üzlete céljára saját vagy más műhelyében. Ez a jogosultság örökölhető vagy eladható az üzlettel együtt.

Az előhasználati jogot nagyon szűken szokták értelmezni, és a gyakorlatban nagyon nehéz volt érvényesíteni. Az alpereseknek rendkívül egyértelmű dokumentációs bizonylattal kell rendelkezniük ahhoz, hogy meggyőzzék a bíróságot arról, miszerint birtokában voltak pontosan ugyanannak a találmánynak a szabadalom elsőbbségi időpontja előtt, és hogy tényleges előkészületeket tettek a találmány használatára (ahelyett, hogy csupán figyelembe vették azt mint több lehetséges megoldás egyikét). Míg az előhasználati jogot hagyományosan szűken értelmezték, a bitorlás alapját képezhető szabadalmat és azokat a tényeket, amelyek bitorlásnak minősülhetnek, tágan. Más szavakkal: még ha egy alperes használta is a szabadalmat bitorló megoldást a szabadalom elsőbbségi időpontja előtt, a német bíróságok finom érvet szoktak találni arra nézve, hogy ugyanerre a megoldásra miért nem létezett előhasználati jog, és az előhasználati jogot miért nem lehet felhozni a kérdéses szabadalom ellen.

A Düsseldorf-i Kerületi Felsőbíróóság fentebb említett, nagyon alaposan indokolt ítélete nagyobb mértékű összeegyeztethetőséget biztosít a bitorlási helyzet megítélése és az előhasználati jogok hatóköre területén.

A vizsgált ügyben a szabadalmi bejelentés rádiókészülékek védőfedelére vonatkozott. A szabadalom 1. igénypontja egy eszközre, nevezetesen egy védőfedőre vonatkozik bizonyos komponensekkel. A 17. igénypont egy eljárást véd az egyes komponensek összeszerelésére.

Az alperes egyik vevője számára gömb alakú védőfedelelet gyártott, felhasználva mind az eszköz-, mind az eljárási igénypontot. Védekezésében az alperes előhasználati jogra hivatkozott.

A bíróság megállapításai szerint már évekkal a vizsgált szabadalom bejelentési napja előtt szállított egy eszközkészletet egy összeszerelő vállalatnak egy gömb alakú védőfedőhöz, összhangban a vizsgált szabadalommal. Az összeszerelő vállalat az összeszerelő készletet használta a védőfedő összeállításához az összeszerelés helyén a vizsgált szabadalom által védett eljárással összhangban. A bíróság azt is megállapította, hogy az összeszerelő vállalat „könnyen” össze tudta állítani a védőfedőt, és „kellően biztosnak” látszott, hogy így fog eljárni, és hogy az összeszerelő készlet „teljes egészében csak a szabadalommal összhangban használható fel műszakilag és gazdaságilag észszerű módon”.

Ezen az alapon a bíróság megerősítette az alperes előhasználati jogát, és hatályon kívül helyezte az elsőfokú döntést. Megállapította, hogy az alperes előhasználati joga alapján jogosult volt a szerkezeti készlet szolgáltatásán túlmenően a védőeszközök előállítására a szabadalom I. igénypontja szerint.

Az eszközígéypont kapcsán az összeszerelési készlet (nem az egész eszköz) eladása közvetlen előhasználati cselekedet volt. Nevezetesen a bíróság azzal érvelt, hogy az összeszerelő készlet, vagyis az összeszeretlen komponensek eladása előhasználati jogot hozott létre az összeállított eszközre vonatkozó szabadalommal szemben. A bíróság szerint az szállítása bitorlási cselekedetnek minősül, ha a védőeszköz összeállítása a fogyasztó telephelyén eléggé biztosan és könnyen végrehajtható volt. Tekintetbe véve, hogy az összeszerelő készlet szállítása bitorló cselekedet volt, észszerű okoskodás alapján az összeszerelő készlet ilyen szállítását az elsőbbségi időpont előtt elegendőnek kell tekinteni ahhoz, hogy olyan előhasználati jogot hozzon létre, amely magának az összeszerelt eszköznek a gyártására is vonatkozik. Ez meggyőző és következetes.

Ezenkívül a bíróság azzal érvelt, hogy olyan esetekben, amikor az előhasználó egy készülék valamennyi alkatrészét szállította, és a védőeszköz összeállítása a szállítással célzott személy által eléggé biztosan és könnyen végrehajtható volt, az előhasználati jog nem korlátozódott a készlet további szállítására, hanem arra is vonatkozott, amikor a felhasználó maga állította elő a védőeszközt.

A bíróság még érdekesebb módon azt is megállapította, hogy az alperes az eljárási igénypont alapján is hivatkozhat előhasználati jogra. A készletek szállítása a védett eljárásban való felhasználás céljára (a védőtető összeállításához) közvetett előhasználati cselekedet volt. A bíróság szerint azonban az ilyen közvetett előhasználati cselekedet közvetlen felhasználási jogot is létrehozhat, ha az előhasználó a szabadalommal védett eljárás alkalmazásához szükséges valamennyi alkatrészt szállította egy harmadik félnek, és ha a szállított alkatrészeket csak a szabadalom szerint lehetett műszakilag és gazdaságilag észszerű módon felhasználni. Ilyen esetekben az előhasználati jog nem korlátozódott *(i)* a védett eljárás alkalmazására szolgáló eszközök felajánlására és szállítására, hanem *(ii)* magának a védett eljárásnak a felhasználására is vonatkozott. A bíróság szerint nem indokolt eltérően kezelni a vizsgált szabadalom szerinti eszköz- és eljárási igénypontokat. Az eljárási igénypont oltalmi köre nem terjed túl az eszközígéypont oltalmi körén, illetve nem tér el annak oltalmi körétől, hanem csupán az eszközígéypont hozzáillesztését jelentette az eljárási igénypont nyelvezetéhez – ami egy jól ismert kísérlet egy szabadalmi igénypont oltalmi körének maximális kihasználására, amit a bíróság nem értékelt. Ilyen körülmények között az előhasználónak képesnek kell lennie közvetlen előhasználati jog segítségével hívására az eljárási igénypont ellen is; egyébként az eszközre vonatkozó előhasználati jog érték nélküli lenne. Az eszközígéypont igénybevételekor a felhasználó elkerülhetetlenül kénytelen lenne az eljárási igénypont valamennyi lépésének végrehajtására, amikor egy védőtetőt gyárt a szabadalom szerint. Az

előhasználati jog ellenére az előhasználó ezt nem lenne jogosult megtenni. A bíróság helyesen állapította meg, hogy ez nem lenne kielégítő eredmény. A Düsseldorf-i Kerületi Felsőbírórság engedélyezte a döntése elleni fellebbezést.

E) Az alábbi KONRAD logót a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) lajstromozta „járművek karbantartási és javítási” szolgáltatásaira.

A korábbi CONRAD közösségi védjegy tulajdonosa felszólalt a fenti védjegy lajstromozása ellen.

A hivatal elutasította a felszólalást, mert Németországban bizonyítani lehetett a védjegy használatát. Az EU-ban azonban egy közösségi védjegy esetében nem elegendő az EU egyetlen országában való használat. Ezért a felszólaló fellebbezést nyújtott be a Szövetségi Szabadalmi Bíróságnál (Bundespatentgericht, BPG), amely azt állapította meg, hogy a kifogásolt védjegy használata az Európai Unió csupán egyetlen országában nem ellentétes az EU-n belüli jogmegőrző használattal, mert az EU Bíróságának véleménye szerint a tagországok szuverén területeinek a határait figyelmen kívül lehet hagyni. A BPG szerint a kifogásolt védjegy hihető használatát a Német Szövetségi Köztársaság területén belül fontos tényező, amelyet figyelembe kell venni, mert az ország az Európai Unió jelentős részét képezi. Emellett a felszólalónak németországi üzletei mellett van egy www.conrad.com online üzlete is, amelyhez az EU nagyszámú tagállamának érdekelt személyei hozzáférhetnek. Ez azt jelenti, hogy egy uniós védjegy csupán Németországban való használata az Európai Unió jelentős részében való használatot is jelent, és ez elegendő.

A BPG megjegyezte továbbá, hogy szolgáltatások használatával kapcsolatban elegendő, ha a kifogásolt védjegy szerepelt a felszólaló katalógusaiban és online üzletében, mert szolgáltatások vonatkozásában nem lehetséges fizikai kapcsolat a védjegy és a szolgáltatás között, ellentétben az áruk esetében fennálló helyzettel.

Pakisztán

A svájci Novartis védjegybitorlásért beperelte a pakisztáni *Nabiqasim Industries (Private) Limited* (Nabiqasim) céget, mert az Pakisztánban DESCOL védjeggyel forgalmazta a lipidszint-csökkentő atorvasztatin gyógyszert, jóllehet a Novartis már korábban lajstromoztatta a LESCOL védjegyet az 5. áruosztályban, és azt Pakisztánban 1995 óta széles körben használta diabetes kezelésére Fluvastatin néven.

A Novartis ideiglenes intézkedéssel kérte eltiltani a Nabiqasimot a DESCOL védjegy használatától, aminek alapján a Sindhi Felsőbíróság (High Court of Sindh, HCS) közbenső *ex parte* döntéssel e kérésnek eleget tett. Ezt a döntést azonban a HCS egyesbírája később hatálytalanította, mert arra a következtetésre jutott, hogy:

- a LESCOLO és a DESCOL védjegy és a vonatkozó termékcsomagolás eltérő, és
- a vonatkozó védjegyekkel használt gyógyszerek csak orvosi recept alapján voltak kaphatók.

Az egyesbíró ítélete ellen a Novartis a HCS fellebbezési tanácsánál nyújtott be fellebbezést. Az megvizsgálta a helyi gyógyszerpiac sajátos körülményeit, amelyek lehetővé tették, hogy gyógyszereket orvosi recept és a legtöbb gyógyszertárban szakgyógyszerész nélkül árusítsanak. Kijelentette, hogy gyógyászati termékek esetében a közönséget mindenkor meg kell védeni az összetévesztés lehetőségétől. Emellett azon a véleményen volt, hogy a LESCOLO és a DESCOL védjegy lényegileg hasonló, mert mindkettő hat betűből áll, amelyek közül öt azonos, és csak az első betű eltérő.

A fentiek miatt a tanács hatályon kívül helyezte az egyesbíró döntését, és eltiltotta a Nabiqasimot a DESCOL védjegy használatától.

Spanyolország

A) A Madridi Fellebbezési Bíróság 2018. március 12-én megerősítette egy szabadalombitorlási kereset elutasítását, amelyet a *Peri GmbH* (Peri) nyújtott be a spanyol *Sistemas Técnicos de Encofrados* (STEN) ellen.

A Peri volt a tulajdonosa a 0918912 sz. ('912-es) európai szabadalomnak, amelyet Spanyolországban PS2145630 számmal érvényesítettek, és amelynek 1. igénypontja a következő volt:

1. Lebontható homlokzati állványzat, amely legalább négy függőleges tartóval rendelkezik, amelyek egyéni tartóelemekből (3, 3', 3'') és padlólemezekből (14, 14'), továbbá elhatárolóelemekből (18, 18') állnak, amelyeket emeletként azokra lehet szerelni, ... azaz jellemezve, hogy a tartóelemek (3, 3') elválaszthatók egymástól közvetlenül a legfelső határolóelem (18) csatlakozó helyzete (19, 20) felett minden egyes emeleten (A, B, C, D, E), és a másik végük biztonságot szolgáltat szándéktalan elválás ellen.

A Peri 2011-ben a Madridi Kereskedelmi Bíróság előtt a '912-es szabadalom bitorlása miatt beperelte a STEN-t.

2011 végén a STEN benyújtotta védekező iratát, amelyben azzal érvelt, hogy:

- nem bitorolta az EP '912-es szabadalmat; és
- a '912-es szabadalom érvénytelen feltalálói tevékenység hiánya miatt a 2516141 sz. francia szabadalom és a 0234567 sz. európai szabadalmi bejelentés kombinációja alapján.

A Madridi Kereskedelmi Bíróság 2015-ben elfogadta a STEN érvelését, és a '912-es szabadalmat érvénytelennek nyilvánította. Ezért elutasította a Peri keresetét.

A Peri a Madridi Fellebbezési Bíróságnál fellebbezett az elsőfokú döntés ellen azon az alapon, hogy az elsőfokú bíróság:

- elmulasztotta:
 - alkalmazni az ún. „probléma és megoldás megközelítést” a feltalálói tevékenység meghatározásához; és
 - helyesen megállapítani az ügy érdekét; és
- elmulasztotta megállapítani a technika állásához tartozó dokumentum korát mint a feltalálói tevékenység másodlagos jellemzőjét.

A '912-es szabadalom érvényességével kapcsolatban a Madridi Fellebbezési Bíróság hatálytalanította az elsőfokú döntést, és a szabadalmat érvényesnek nyilvánította.

A '912-es szabadalom bitorlásával kapcsolatban megállapította, hogy: egy szabadalom oltalmi körét az igénypontok határozzák meg, és az igénypontok értelmezésénél a szabadalmi leírást és a rajzokat kell figyelembe venni.

Kifejtette, hogy a vizsgált ügy kulcseleme annak meghatározása volt, hogy az 1. igénypontban mit jelent a „csatlakozó helyzet” kifejezés. A szabadalom elemzése után világossá vált, hogy a szabadalmi leírás és a rajz szerint a „csatlakozó helyzet” egy olyan darab, amely lehetővé teszi, hogy egy padlólemez csatlakozzon egy tartóelemhez.

A bíróság elemzése szerint a STEN állványzata nem tartalmazott olyan elemet, amely a padlólemez a tartóelemhez csatlakoztatná. Ehelyett magának a tartóelemnek a szerkezete tette lehetővé, hogy a padlólemez további elem nélkül csatlakozzon.

A bíróság elismerte, hogy a STEN állványzata eltérő csatlakozási módszert alkalmazott, mint a Peri-szabadalom igénypontjában rögzített megoldás. Ebből arra következtetett, hogy a STEN állványzata nem bitorolta a '912-es szabadalomnak sem az 1. független igénypontját, sem annak az állványzat összeállítására és lebontására vonatkozó igénypontjait.

A bíróság döntése végleges.

B) A *Merck Sharp & Dohme* (Merck) rendelkezik a C200500011 sz. ('011-es) kiegészítő oltalmi tanúsítvánnyal (SPC) az ezetimib és a simvastatin kombinációjára. A '011-es (kiegészítő oltalmi tanúsítvány) alapszabadalma a 0720599 ('599-es) sz. európai szabadalom, amely hipokoleszterémiás hatású hidroxí-szubsztituált azetidion-vegyületeket véd. A '011-es SPC lejáratú ideje 2019. április 2. volt.

A Mercknek korábban volt egy C200300018 ('018-as) sz. kiegészítő oltalmi tanúsítványa, amely ugyanezen a szabadalmon alapult, és egyetlen hatóanyagként ezetimibet védett. A '018-as sz. SPC 2018. április 17-én járt le.

Az '599-es európai szabadalom I képletű vegyületcsoportra vonatkozik, ideértve az ezetimibet, amelyet konkrétan a 8. igénypont véd. A szabadalom általánosan vonatkozik az I általános képletű vegyületek kombinációjára is koleszterin-bioszintézist gátló gyógyszerekkel, ideértve a simvastatint.

A Merck Ezetrolt (ezetimib) és Inegy-t (ezetimib és simvastatin) forgalmaz ateroszklerózis kezelésére és koleszterinszint csökkentésére.

A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 5-ös számú tanácsa 2018. február 27-én elfogadott egy védőlevelet (protective brief), amelyet számos gyógyszer vállalat nyújtott be hozzá. 2018. március 26-án a Merck bitorlási keresetet nyújtott be egy *ex parte* ideiglenes intézkedési kérelemmel az előbbi vállalatok ellen.

A bíróság 2018. április 17-i döntésével elrendelte szóbeli tárgyalás megtartását, mert arra a következtetésre jutott, hogy a sürgősség körülményei nem voltak bizonyítva, amelyek az alperesek meghallgatása nélkül indokolták volna ideiglenes intézkedés elrendelését.

A szóbeli tárgyaláson, amely 2018. július 4-én és 5-én folyt le, az alperesek ellenezték az ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmet azt állítva, hogy a '011-es SPC érvénytelen. Érvelésük szerint a '011-es SPC az EU 469/2009 sz. gyógyszerészeti termékekre vonatkozó SPC-rendeletének 15.1(a) cikke alapján érvénytelen a 3. cikk vonatkozásában és az EU Bírósága esetjogának alkalmazásával a következő okok alapján.

- Az ezetimibet már védte a korábbi '018-as SPC, amely ugyanazon a szabadalmon alapult, és egy korábbi forgalmazási engedély. Ezért a '011-es SPC engedélyezése ellenkezett a 3(c) cikkel.
- A 3(a) cikk szerint az EP '599-es alapszabadalom nem védi az ezetimib és a simvastatin kombinációját.

A Merck megpróbálta visszautasítani ezeket az állításokat, de azzal is érvelt, hogy a '011-es SPC érvényessége semmi esetre sem kérdőjelezhető meg, és hogy ezért a bíróság nem volt illetékes megítélni annak esetleges érvénytelenségét. Ilyen vonatkozásban a Merck azzal érvelt, hogy egy SPC engedélyezése egy végleges adminisztratív cselekmény, amelyet nem lehet polgári vagy kereskedelmi bíróságok előtt kétségbe vonni.

A bíróság fenntartotta az alperesek érveit, és a 2018. szeptember 12-i döntéssel – amelyet három barcelonai szabadalmi bíró hozott meg – elutasította az ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmet.

Ebben a döntésében a bíróság először tisztázta, hogy a kereskedelmi bíróságok jogosultak megítélni SPC-k érvényességét, ideértve azt is, hogy kielégítik-e az EU SPC-rendeletének 3. cikkében foglalt követelményeket a 15.1(a) cikk vonatkozásában.

Ezt követően, miután áttekintette a CJEU valamennyi ilyen vonatkozású jogesetét (a 2010. évi *Medeva*-döntéstől a 2017. évi *Gilead*-döntésig), a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a '011-es SPC első ránézésre érvénytelen, figyelembe véve a következőket.

- A Merck már hasznot húzott az ezetimibre vonatkozó korábbi SPC-ből forgalmazási engedély alapján, ezért a '011-es SPC, amely ezetimib és simvastatin kombinációjára vonatkozik, ütközik az EU SPC-rendeletének 3(c) cikkével.
- Az '599-es európai szabadalom találmányának magja az I képletű vegyületek családja, ideértve az ezetimibet, de nem értve ide az ezetimib és a simvastatin sajátos kombinációját. Ilyen vonatkozásban a bíróság hangsúlyozta, hogy a szabadalom nem vonatkozik az ilyen kombináció hatására vagy előnyére, amelyeket az elsőbbségi időpontot követően több év múlva vizsgáltak és fedeztek fel. Így a bíróság arra következtetett, hogy a kombinációt nem védi az '599-es európai szabadalom az EU SPC-rendeletének 3(a) cikke értelmében.

A Merck megfellebbezte a döntést.

C) Spanyolországban 2019. január 14-én új védjegy törvény lépett hatályba, amelyet a minisztertanács 2018. december 21-én hagyott jóvá. A jogi reform célja a spanyol törvény harmonizálása az Európai Unió irányelvvel. Az alábbiakban a legfontosabb változásokat foglaljuk össze.

- A grafikus ábrázolástól eltérő egyéb kivitelezésű védjegyek is lajstromozhatók lettek.
- Egy harmadik fél védjegye elleni felszólaláskor szükség lehet annak bizonyítására, hogy a felszólaló védjegye használatban van.
- A híres és a jól ismert védjegyeket a jól ismert védjegyek fogalmkörében egyesítik.
- A Spanyol Védjegy hivatal új felelősségeket vett át a bíróságoktól.
- Fel lehet lépni védjegybitorlás előkészületi cselekedete ellen is.

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (World Intellectual Property Organization, WIPO)

A Szellemi Tulajdon Világszervezete 2018. december 3-án publikálta jelentését a 2017-ben világszerte benyújtott szabadalmi bejelentések számáról, amely 3,17 millió volt. Ez az eddigi legnagyobb számnak, vagyis rekordnak felel meg.

2017-ben a legtöbb, 1,38 millió szabadalmi bejelentést Kínában nyújtották be. A sorban a második 610 000 bejelentéssel az Egyesült Államok, a harmadik 320 000 bejelentéssel Japán, a negyedik 200 000 bejelentéssel Dél-Korea és az ötödik 170 000 bejelentéssel az Európai Szabadalmi Hivatal volt.

Kína nemcsak a legtöbb szabadalmi bejelentéssel állt az élen 2017-ben, hanem a bejelentések számának a növekedési ütemével is, amely az előző évhez képest 14,2% volt. Ez az érték 2017-ben az USA-ban 0,2%, Japánban 0,3%, Dél-Koreában -1,9% és az ESZH-ban 4,5% volt.

Szingapúr

A) A szingapúri kormány komoly erőfeszítéseket tesz az innováció jogi oldalának javítására. 2016-ban bejelentett egy öt évre szóló tervet az innováció által mozgatott gazdaság kifejlesztésére, és elkötelezte magát a 2020-ban végződő időszakban 13,6 milliárd dollár beruházására a kutatás és az innováció területén. 2017-ben a városállam bejelentette, hogy további 110 millió dollárt ruház be mesterséges intelligenciával foglalkozó vállalkozásokba és ilyen termékekbe.

2018. májusban a kormány bejelentette, hogy az innováció területén olyan tervet valósít meg, amely a városállam első innovációs központját hívja életre Ázsiai Csendes Óceáni Innovációs Központ néven.

Konkrétan a jogi szektor területén a kormány megindította a „jövő jogi innovációs programját”, amely egy sor olyan kezdeményezést foglal magában, amelyek célja, hogy jogászok, műszaki vállalkozók és beruházók működjenek együtt innovációs tervek megvalósításában.

Ezeket a terveket messzemenően támogatja a központi bank, a Szingapúri Pénzügyi Hatóság, amely komoly erőfeszítéseket tett a kriptovaluta-ajánlatok szabályozására. Közismert, hogy Szingapúr hovatovább globális kriptovaluta-központtá válik; az Egyesült Államok és Svájc után 2017-ben globálisan a névleges eladások harmadik legnagyobb piaca volt.

Szakértők megállapították, hogy a szabályozások általában akadályozzák az innovációs változásokat, de Szingapúr olyan infrastruktúrát épít ki, amely lehetővé teszi, hogy a jogi szabályozás terén is innováció jöhessen létre.

B) Egy szabadalmi ügyben, amely nemrég a Szingapúri Fellebbezési Bíróság elé került, a fellebbező előadta, hogy az ekvivalensek tanát, amelyet az Egyesült Királyság Legfelsőbb Bírósága (UK Supreme Court) egy újabb döntésében (*Actavis UK Limited v. Eli Lilly and Company* [2017] UKSC 48) figyelembe vett, Szingapúrban is alkalmazni kell.

Az ekvivalensek tanát számos országban alkalmazzák olyan esetekben, amikor egy fél felelős szabadalombitorlásért, ha a bitorló eszköz ekvivalens az igényelt találmány szerintivel, jöllehet nem szükségszerűen esik az igénypont szó szerinti oltalmi köre alá. A szingapúri bíróság elutasította a fellebbező állítását az alábbi indokok alapján.

- Az Egyesült Királyság döntése nem egyeztethető össze a szingapúri szabadalmi törvénnyel, mert lehetővé teszi, hogy a szabadalom oltalmi köre túlterjedjen az igénypontok szó szerinti oltalmi körén.
- A szabadalomtulajdonost köti a szabadalom igénypontjaiban használt szóhasználat, és a bíróságnak a szabadalomtulajdonos számára oltalmat kell adnia, harmadik felek számára pedig észszerű biztonságot kell nyújtania.
- Az Egyesült Királyság döntésének alkalmazása behozná az ekvivalensek tanát a szingapúri törvénybe, ami valószínűleg túlzott bizonytalanságnak adna helyet.

Thaiföld

Az elmúlt öt évben Thaiföldön komoly előkészületeket tettek a szabadalmi törvény már mintegy húsz évvel korábban is javasolt korszerűsítésére. A most elkészült törvénytervezet legfontosabb javaslatai a következők.

- A technika állását kiterjeszti belföldről az egész világra, vagyis a technika állásához tartozik mindaz, ami a bejelentés napja előtt mások által bárhol ismert vagy használt volt.
- Az érdemi vizsgálat kérelmezésének időpontja a publikálás időpontjától számított öt év helyett a bejelentés napjától számított három évre változik, vagyis ez a határidő lényegesen megrövidül.
- A sebészeti eljárások nem lesznek szabadalmazhatók.
- Növekedni fog a szabadalmi bejelentések díja és a módosítások határidejének hosszabbítási illetéke.